



**แผนยุทธศาสตร์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569)**

**และแผนปฏิบัติการด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565**

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569) ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแผนในการบริหารและพัฒนานำไปสู่การขับเคลื่อนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยกลุ่ม 2 ใน 5 ปีข้างหน้า โดยพัฒนาปรับปรุงจากผลการดำเนินงานตามแผนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปี พ.ศ. 2560-2564 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามโดยการใช้กระบวนการ SWOT Analysis การวิเคราะห์สถานการณ์แวดล้อมภายในและภายนอก ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ช่วงเดือนมกราคม 2565 ยังได้มีการรับฟังข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก เพื่อนำข้อคิดเห็นเสนอแนะมาปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์ฯ ก่อนนำเสนอขอความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยแม่โจ้

แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับนี้ ประกอบไปด้วยเนื้อหาสำคัญ 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 บทนำ ความเป็นมา กรอบแนวคิดและเนื้อหาสาระของแผน ส่วนที่ 2 วิเคราะห์สภาพแวดล้อม ส่วนที่ 3 แผนยุทธศาสตร์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569) ส่วนที่ 4 แผนปฏิบัติการด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับนี้ จะเป็นเสมือนเข็มทิศชี้แนวทางที่ชัดเจนที่จะรวมพลังนำไปสู่การพัฒนา และขับเคลื่อนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ให้บรรลุเป้าหมายที่พึงปรารถนาร่วมกันต่อไป

ผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

ในการประชุมครั้งที่ 6/2565 เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2565

กองส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม สำนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	1
สารบัญ	2
ส่วนที่ 1 บทนำ	
1. ความเป็นมา วัตถุประสงค์ และกระบวนการในการจัดทำแผน	3
2. กรอบแนวคิดและเนื้อหาสาระของแผน	5
ส่วนที่ 2 วิเคราะห์สภาพแวดล้อม	
1. บริบทที่เปลี่ยนแปลงและสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับชาติ	7
2. นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนที่เกี่ยวข้อง	8
3. สรุพนโยบายและโครงการที่สำคัญของรัฐบาล	35
4. ผลกระทบและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากกระแสระบาดของโรคโควิด-19	43
ส่วนที่ 3 แผนยุทธศาสตร์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้	48
ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569)	
ส่วนที่ 4 แผนปฏิบัติการด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้	63
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565	
ส่วนที่ 5 ภาคผนวก	
ภาพประกอบการจัดทำแผนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้	72

ส่วนที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา วัตถุประสงค์ และกระบวนการในการจัดทำแผน

(1) ความเป็นมา

มาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

คำนิยามของวัฒนธรรม

วัฒนธรรมคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น แบ่งเป็นวัฒนธรรมที่จับต้องได้ (tangible culture) และวัฒนธรรมจับต้องไม่ได้ (intangible culture) เป็นแหล่งความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติที่เป็นรากฐานในชีวิตมนุษย์ ซึ่งสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัว สังคม และเศรษฐกิจ

- บทบาทของวัฒนธรรม :**
1. สร้างเสริมการพัฒนาการและการเจริญเติบโตส่วนบุคคล
 2. วัฒนธรรมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ
 3. วัฒนธรรมเป็นเครื่องมือเพื่อสร้างการปฏิสัมพันธ์และความมั่นคงทางสังคม
 4. วัฒนธรรมเป็นเครื่องมือเพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

คำนิยามของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง การดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ของชาติ โดยเห็นถึงความสำคัญและคุณค่า เรื่องศิลปะและวัฒนธรรมที่จำต้องปลูกฝัง ส่งเสริมและพัฒนาสิ่งที่ ดีงาม ความมีสุนทรีย์ และวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ อยู่ในสภาพแวดล้อมที่สวยงามอย่างมีรสนิยม ให้เกิดใน จิตสำนึก และในวิถีชีวิต มีความเชื่อมั่นในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า สามารถรองรับกับการเปลี่ยนแปลงของ สังคม ทั้งในเรื่องความเชื่อ ค่านิยมและวัฒนธรรมใหม่ ๆ

ตามที่กองส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบตามพันธกิจหลักของ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประกอบกับการกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนาการทำนุ บำรุงด้านศิลปวัฒนธรรม แผนยุทธศาสตร์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ 5 ปี กองส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ใช้วิธีการศึกษาจากกรอบแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัย แม่โจ้ ระยะที่ 13 (พ.ศ.2565-2569) ขับเคลื่อนแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการของมหาวิทยาลัย ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2565 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การขับเคลื่อนผลการดำเนินงานตามพันธกิจหลัก (MOC) เป้าประสงค์ที่ 4 เป็นศูนย์รวมแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น และสอดคล้องกับ แผนบริหารมหาวิทยาลัยแม่โจ้ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2563-2566) ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์แม่โจ้สู่ปีที่ 100 ด้านมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University)

(2) วัตถุประสงค์ในการจัดทำแผน

ในกระบวนการพัฒนาแผนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยได้กำหนดหลักการในการขับเคลื่อนแผนให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับหลักการต่าง ๆ ไว้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาพัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม
2. เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ
3. เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีระบบการบริหารจัดการด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม และมีพันธกิจที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ
5. เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นที่พึ่งของประชาชน และมีส่วนร่วมในการยกระดับการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน
6. เพื่อพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(3) กระบวนการจัดทำแผน

กระบวนการจัดทำแผนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2565-2569) มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
2. ศึกษาเอกสารและบริบทต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์
3. ศึกษาวิเคราะห์ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2565-2569) แผนปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
4. ศึกษาวิเคราะห์ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แผนบริหารมหาวิทยาลัยแม่โจ้ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2563-2566) ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์แม่โจ้สู่ปีที่ 100 ด้านมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University)
5. วิเคราะห์และประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกโดยใช้ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม
6. ระดมความคิดเห็นเพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569)
7. ทบทวนผลการดำเนินงานตามแผนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2564
8. จัดทำแผนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2565 และนำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย
9. จัดส่งแผนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2565 ให้กับหน่วยงานภายในเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงาน
10. ติดตามและรายงานผลงาน ปัญหาอุปสรรคต่อมหาวิทยาลัย

1.2 กรอบแนวคิดและเนื้อหาสาระของแผน

(1) กรอบแนวคิดในการจัดทำแผน

ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565 - 2569) ฉบับนี้ ได้ยึดหลักคิดในการพัฒนาแผนดังต่อไปนี้

- 1) ยึด แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และกรอบ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2565-2569)” เป็นหลัก
- 2) ยึด แผนปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง 2564) “ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์”
- 3) ยึด นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570 และแผนด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2565 กลุ่ม 2 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ ทำทายของสังคม
- 4) ยึดหลัก “นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม” ร่างกรอบทิศทางยุทธศาสตร์ 20 ปี ด้านวัฒนธรรม ตามกรอบทิศทางยุทธศาสตร์ ระยะ 20 ปี
- 5) ยึด “แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. 2561-2565)”
- 6) ยึด “ยุทธศาสตร์การดำเนินงานของสำนักวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่”
- 7) ยึด “ปรัชญา วิสัยทัศน์ ค่านิยม อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์” ของมหาวิทยาลัยต่อเนื่องมาจากแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 12
- 8) ยึดหลักคิด และกรอบแนวคิดการพัฒนามหาวิทยาลัยตาม “แผนแม่บทการเปลี่ยนผ่านมหาวิทยาลัยสู่ปีที่ 100 จาก 2477-2577 เป็นแนวทางในการพัฒนาเชิงรุก ให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ
- 9) ยึด แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2565-2569) และแผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

(2) กรอบเนื้อหาสาระของแผน

แผนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 กำลังจะสิ้นสุดลงในวันที่ 30 กันยายน 2564 นี้ ในขณะที่ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) อยู่ระหว่างดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะประกาศใช้ในเดือนตุลาคม 2565 และแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2565-2569) ทั้งนี้ กองส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ได้จัดทำแผนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569) ขึ้น เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องจากแผนฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) และแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2565-2569)

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาและบริบทแวดล้อมต่าง ๆ ทิศทางการพัฒนาประเทศ มหาวิทยาลัยจึงได้จัดทำแผนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569) ฉบับนี้ขึ้น โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญในประเด็นดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลบริบท สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยในอนาคต ทั้งในระดับภายในและภายนอกประเทศ รวมทั้งผลกระทบต่าง ๆ ที่มีต่อการพัฒนาอุดมศึกษา
2. การวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลยุทธศาสตร์ นโยบาย ทิศทางการพัฒนา และโครงการสำคัญต่าง ๆ ของรัฐบาล ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12
3. การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย และแผนของมหาวิทยาลัยในช่วงแผนฯ 12 แผนแม่บทการเปลี่ยนผ่านมหาวิทยาลัยสู่ปีที่ 100 และแผนยุทธศาสตร์ของการพัฒนามหาวิทยาลัยระยะ 15 ปี (GO Eco U.)
4. การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างบริบทแวดล้อม ยุทธศาสตร์ชาติ และโครงการสำคัญต่าง ๆ ของรัฐบาล กับยุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินงาน
5. ประชุม วิสัยทัศน์ ค่านิยม และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ฉบับที่ 12
6. กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาในแผนระยะ 5 ปี โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เพื่อเป็นหลักในการกำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์การพัฒนาด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยแต่ละด้าน

ส่วนที่ 2

วิเคราะห์สภาพแวดล้อม

1. บริบทที่เปลี่ยนแปลงและสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับชาติ

การเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรม สังคมไทยในปัจจุบันมีความก้าวหน้าในการพัฒนาเทคโนโลยี เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในทุกมิติทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและเทคโนโลยี ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสังคม และวัฒนธรรม ก่อให้เกิดการครอบงำทางด้านความคิด การมองโลก แบบแผนการประพฤติปฏิบัติการบริหาร โณม และปัญหาทางสังคมวัฒนธรรมอื่นๆ ตามมา อาทิ ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม ปัญหา สิ่งแวดล้อม ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ปัญหาการหย่าร้าง และความรุนแรงในครอบครัว ปัญหาการมีค่านิยม ที่เบี่ยงเบนหรือไม่พึงประสงค์ของสังคม เป็นต้น นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่ สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ โดยสัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 19.8 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในขณะที่จำนวนประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมาตั้งแต่ ปี 2558 เป็นต้นมา ส่งผลให้เกิดการขาดแคลน แรงงานในภาวะที่ผลิตภาพแรงงานไทยก็ยังต่ำ เนื่องจากปัญหา คุณภาพแรงงาน ความล่าช้าในการพัฒนา เทคโนโลยีและปัญหาในการบริหารจัดการ จึงเป็นข้อจำกัด ในการ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และศักยภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการสร้าง รายได้และการยกระดับคุณภาพชีวิต ของประชาชนด้วย ทั้งนี้เมื่อพิจารณาคุณภาพคนพบว่า ยังมีปัญหาในแต่ ละช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่อง ถึงกันตลอดช่วงอายุตั้งแต่พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย ผลลัพธ์ ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ขณะที่ ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น ครอบครัวมีรูปแบบที่หลากหลายและเปราะบางสูง ส่งผลต่อการบ่มเพาะให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพ ประกอบกับการเลื่อนไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามา ในวัฒนธรรมผ่านสังคมยุคดิจิทัล ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรม ได้อย่างเหมาะสม ส่งผลต่อวิถีชีวิต ค่านิยม ทักษะคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไป จึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้อง พัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโตอย่างมี คุณภาพควบคู่กับการพัฒนา คนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีมีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบ วินัยมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม ส่วนรวมมีทักษะความรู้และความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง รอบตัวที่รวดเร็ว บนพื้นฐานของการมีสถาบันสังคมและวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง ทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชนและภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมที่สำคัญ ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพสูงสุด ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติวัฒนธรรม พบว่า มีปัจจัยที่ต้องเร่งรัดการ ดำเนินงาน หลายประการ อาทิ

- 1) การปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนมีความรัก ความหวงแหนและภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 2) การยกระดับการบริหารจัดการมรดกและทุนทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

3) การนำทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้กับสินค้า และบริการที่ตรงกับความต้องการของตลาด

4) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม รวมทั้งสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรมต่าง ๆ

5) การพัฒนารูปแบบและเทคนิค การแสดงของไทยให้มีความทันสมัย น่าสนใจและได้มาตรฐานในระดับสากล

6) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน ทางสังคมในมิติทางวัฒนธรรม

7) การสร้างความรู้ ความเข้าใจและความสำคัญของประชาคมอาเซียนในมิติ 2 ศาสนาวัฒนธรรม

8) การส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวิดิทัศน์แบบครบวงจร

9) การนำมิติทางศาสนา วัฒนธรรมไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้

10) การบูรณาการ การดำเนินงานศาสนาและวัฒนธรรม ทั้งนี้ การขับเคลื่อนการพัฒนาดังกล่าวต้องมีความสอดคล้องกับ กรอบทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

2. นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนที่เกี่ยวข้อง

2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580)

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 อันเป็นยุทธศาสตร์ชาติระยะยาวฉบับแรกของประเทศไทย ทำหน้าที่เป็นกรอบชี้นำทิศทางการพัฒนาประเทศในทุกมิติตลอดระยะเวลา 20 ปีข้างหน้า ซึ่งกำหนดวิสัยทัศน์ และเป้าหมายการพัฒนาโดยยึดคตินิยมของประเทศไทย “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ดังปรากฏรายละเอียดในภาพวิสัยทัศน์ ประเทศไทย 2580 ในระยะยาวการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศต้องครอบคลุมการเติบโตของสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ แก้ไขปัญหาและเสริมจุดอ่อนอันเป็นปัจจัยฉุดรั้งการพัฒนา ดังนั้น เพื่อให้ทิศทางการพัฒนาของประเทศไทยมีแนวทางตอบโจทย์เป้าหมายอย่างชัดเจนในทุกมิติ ยุทธศาสตร์สำหรับขับเคลื่อนจึงประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง

(1) ประชาชนอยู่ดีกินดีมีความสุข

(2) บ้านเมืองมีความมั่นคง ในทุกมิติและทุกระดับ

(3) กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความ พร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

(4) ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับ การยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ

(5) การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมี ประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(1) ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

(2) ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน สูงขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (1) คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21
- (2) สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (1) สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
- (2) กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
- (3) เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- (1) อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืนมีสมดุล
- (2) ฟื้นฟู และสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของ ประเทศ
- (3) ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
- (4) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (1) ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่าง สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- (2) ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- (3) ภาครัฐมีความ โปร่งใส ปลอดภัย ยุติธรรมและประพฤติมิชอบ
- (4) กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของ ประเทศ



2.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

“แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ” จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดทิศทาง เป้าหมาย และตัวชี้วัดของการพัฒนาประเทศไทยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้ชัดเจนขึ้น โดยแบ่งช่วงระยะเวลาของการพัฒนาออกเป็น 4 ช่วง ช่วงละ 5 ปีอันจะทำให้ทิศทางการพัฒนาที่มีความยืดหยุ่น พร้อมทั้ง สามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับเงื่อนไขของแต่ละช่วงเวลาและสามารถปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้จำแนกตามประเด็นการพัฒนาออกเป็น 23 ประเด็นในส่วนของกรอบแผนแม่บทผ่านภารกิจด้านการอุดมศึกษาได้คำนึงถึงบทบาทในเชิงนโยบายและพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาเป็นหลัก ซึ่งสามารถสรุปประเด็นที่ เกี่ยวข้องจากแผนแม่บทจำนวน 17 ฉบับ ดังนี้ประเด็นความมั่นคง ประเด็นการต่างประเทศ ประเด็นการเกษตร ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ประเด็นการท่องเที่ยว ประเด็นผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมยุคใหม่ ประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ประเด็นการเปลี่ยนแปลงค่านิยมและวัฒนธรรม ประเด็น ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้ ประเด็นศักยภาพการกีฬา ประเด็นพลังทางสังคม ประเด็นเศรษฐกิจฐานราก ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน ประเด็นการบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบและ ประเด็นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

2.3 แผนการปฏิรูปประเทศ

แผนการปฏิรูปประเทศ 12 ด้าน ได้กำหนดให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนเร่งรัดประเด็นสำคัญและปลดล็อกข้อจำกัดในการดำเนินงานแก่ภาคส่วนต่าง ๆ ให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย ประกอบกับแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาจะผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ด้านทรัพยากรมนุษย์ในสังคมไทยให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น ผ่านกลไกการจัดการศึกษาที่เป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ ซึ่งได้สรุปสาระสำคัญของแผนการปฏิรูปประเทศไว้ดังนี้

1. แผนการปฏิรูปประเทศด้านการเมือง
2. แผนการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน
3. แผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย
4. แผนการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม
5. แผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ
6. แผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. แผนการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุข
8. แผนการปฏิรูปประเทศด้านสื่อมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ
9. แผนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม
10. แผนการปฏิรูปประเทศด้านพลังงาน
11. แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
12. แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปประเทศให้บรรลุผล

ตามยุทธศาสตร์ชาติกำหนดไว้โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาอันเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพัฒนาประเทศ

ซึ่งได้วิเคราะห์สภาพปัญหาและความท้าทายของระบบการศึกษาไทย ประกอบกับข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปการศึกษาของหน่วยต่าง ๆ กำหนดเป็นแผนงานเพื่อการปฏิรูป 7 เรื่อง จำแนกเป็น 29 ประเด็น

เรื่องที่ 1 : การปฏิรูประบบการศึกษาและการเรียนรู้โดยรวมของประเทศโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่และกฎหมายลำดับรอง มีประเด็นปฏิรูป 5 ประเด็น ได้แก่

- 1) การมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. และมีการทบทวน จัดทำแก้ไข และ ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 2) การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน เพื่อการจัดการศึกษา
- 3) การขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเองและการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต รองรับการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

- 4) การทบทวนและปรับปรุงแผนการศึกษาแห่งชาติ
- 5) การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

เรื่องที่ 2 : การปฏิรูปการพัฒนาเด็กเล็กและเด็กก่อนวัยเรียน มีประเด็นปฏิรูป 2 ประเด็น ได้แก่

- 1) การพัฒนาระบบการดูแล พัฒนา และจัดการเรียนรู้เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนา ร่างกาย จิตใจ วินัยอารมณ์สังคมและสติปัญญาให้สมกับวัย
- 2) การสื่อสารสังคมเพื่อสร้างความเข้าใจในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

เรื่องที่ 3 : การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา มีประเด็นปฏิรูป 3 ประเด็น ได้แก่

- 1) การดำเนินการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
- 2) การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลพิการ บุคคลที่มีความสามารถพิเศษ และบุคคลที่มีความต้องการดูแลเป็นพิเศษ
- 3) การยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาในพื้นที่ห่างไกล หรือในสถานที่ศึกษาที่ต้องมีการ ยกระดับคุณภาพอย่างเร่งด่วน

เรื่องที่ 4 : การปฏิรูปกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์มีประเด็นปฏิรูป 5 ประเด็น ได้แก่

- 1) การผลิตครูและคัดกรองครูเพื่อให้ได้ครูที่มีคุณภาพตรงกับความต้องการของประเทศและมี จิตวิญญาณของความเป็นครู
- 2) การพัฒนาวิชาชีพครู
- 3) เส้นทางวิชาชีพครูเพื่อให้ครูมีความก้าวหน้า ได้รับค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสม
- 4) การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาในสถานศึกษา
- 5) องค์กรวิชาชีพครูและการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

เรื่องที่ 5 : การปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยประเด็นปฏิรูป 8 ประเด็น ได้แก่

- 1) การปรับหลักสูตร พร้อมกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ
- 2) การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
- 3) การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาระดับชาติและระบบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ
- 4) การพัฒนาคุณภาพระบบการศึกษา
- 5) ระบบความปลอดภัยและระบบสวัสดิการของผู้เรียน
- 6) การปฏิรูปอาชีวศึกษา เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- 7) การปฏิรูปอุดมศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาลของระบบอุดมศึกษา
- 8) การจัดตั้งสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้แห่งชาติ(National Institute of Curriculum and Learning)

เรื่องที่ 6 : การปรับโครงสร้างของหน่วยงานในระบบการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมาย ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา ประกอบด้วยประเด็นปฏิรูป 3 ประเด็น ได้แก่

- 1) สถานศึกษามีความเป็นอิสระในการบริหารและจัดการศึกษา
- 2) พื้นที่นวัตกรรมศึกษา
- 3) การปรับปรุงโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่องที่ 7 : การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยการพลิกโฉมด้วยระบบดิจิทัล (Digitalization for Educational and Learning Reform) ประกอบด้วยประเด็นปฏิรูป 3 ประเด็น ได้แก่

- 1) การปฏิรูปการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลแห่งชาติ (Digital Learning Reform :National Digital Learning Platform (NDLP))
- 2) ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษา (big data for education)
- 3) การพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัล (digital citizenship) ในด้านความฉลาดรู้ดิจิทัล (digital literacy) ความฉลาดรู้สารสนเทศ (information literacy) ความฉลาดรู้สื่อ (media literacy) เพื่อการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้(learning how to learn) ในการเรียนรู้ตลอด ชีวิต ตลอดจนการมีพฤติกรรมที่สะท้อนการรู้คิด การกระทำ และจริยธรรมเกี่ยวกับการใช้ สื่อและการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต

2.4 กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)



1) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy)

ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูงบนพื้นฐานของการสร้างมูลค่าเพิ่ม จากการพัฒนาต่อยอด และใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ความคิดสร้างสรรค์เทคโนโลยีและนวัตกรรม พร้อมกับการลดผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการปรับทิศทางของภาคการผลิตเดิมที่มี ความสำคัญ แต่มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในอนาคต และมีความเสี่ยงที่จะสูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาดหรือได้รับผลกระทบเชิงลบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก หากไม่มีการปรับตัว และส่งเสริมภาคการผลิตที่ไทยมีศักยภาพสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยหมายความว่าประเทศต้องบรรลุให้ได้ภายในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อให้เป้าหมายของการมี “เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและอาหารแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน

หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียน

2) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society)

หมวดหมู่ที่ 7 มุ่งลดความเหลื่อมล้ำระหว่างธุรกิจขนาดใหญ่และ SMEs

หมวดหมู่ที่ 8 มุ่งลดความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่

หมวดหมู่ที่ 9 มุ่งเพิ่มพลวัตการเลื่อนชั้นทางสังคมและลดความเหลื่อมล้ำเชิงรายได้และความมั่งคั่ง

3) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living)

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถปรับตัวและลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง

2.5 นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมได้จัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570 ขึ้น ให้ความสำคัญสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติดังกล่าว การพัฒนานโยบายสำหรับทุกกลุ่มทั้งเชิงพื้นที่และระดับประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่มีข้อมูลสนับสนุน (Evidence-based Policy) โดยกำหนดเป้าหมายหลักและทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Objectives) รวมถึงประเด็นสำคัญ (Key Issues) ในการพัฒนาอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม ที่ยึดหลักเน้นความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์เป็นสำคัญ (Demand-driven) เพื่อเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ดังนี้

วิสัยทัศน์อววน.

“เตรียมคนไทยแห่งศตวรรษที่ 21 พัฒนาเศรษฐกิจที่กระจายโอกาสอย่างทั่วถึง สังคมที่มั่นคงและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งทางนวัตกรรมระดับแนวหน้าในสากล นำพาประเทศไทยสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว”



1. นโยบายการพลิกโฉมสถาบันอุดมศึกษา (Reinventing University)

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม(อว.) มีนโยบายในการพัฒนาประเทศตามเป้าหมายวิสัยทัศน์เชิงนโยบายของประเทศที่มุ่งเน้นเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจแบบเดิมไปสู่ระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศได้มีโอกาสพัฒนาเป็นกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง ซึ่งโมเดลนี้จะสำเร็จได้ต้องใช้แนวทางสานพลัง โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน อุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนากำลังคนที่มีศักยภาพและความสามารถระดับสูงในสายวิชาการระดับมัธยมศึกษา (Brainpower) และวิชาชีพด้านต่าง ๆ (Manpower) ซึ่งในปัจจุบันพบว่า กำลังคนระดับสูงที่มีคุณสมบัติความรู้ความสามารถตรงตามความต้องการของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอที่จะรองรับอุตสาหกรรมอนาคต รวมถึงความต้องการผลการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการผลิตไปจนถึงการสร้างนวัตกรรมสินค้าและบริการจำนวนมาก อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันและการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จึงมีแนวคิดในการปฏิรูประบบอุดมศึกษา เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใหม่ที่ต้องการจะเกี่ยวข้องใน 4 เรื่องหลัก ประกอบด้วย

1. Re-Orientation การกำหนดทิศทางของระบบอุดมศึกษาใหม่ ปรับทิศทาง บทบาท ความรับผิดชอบ สถานะ กลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความชอบธรรมในการดำรงอยู่ของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อรองรับบริบท ของโลกและของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป

2. Re-Profiling การปรับยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา การประเมินตนเอง กระบวนการพัฒนาตนเองตามยุทธศาสตร์เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถนำเอาจุดเด่นและศักยภาพความเข้มแข็งใน 4 พันธกิจหลักมาใช้เพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ ทั้งในสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตได้อย่างยั่งยืน

3. Re-Structure การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตกำลังคน การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม โครงสร้างบุคลากร และการบริหารงานบุคคล โครงสร้างต้นทุน รายได้ค่าใช้จ่ายในระบบอุดมศึกษา โครงสร้างการทำงานร่วมกันของ ภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม ภาคเอกชน กับสถาบันอุดมศึกษาในฐานะเป็น Service Provider ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ตอบสนองภาคผู้ผลิตในฐานะผู้ใช้ผลผลิตที่เกิดจากสถาบันอุดมศึกษา เพื่อบูรณาการให้เกิดการเชื่อมโยง ระหว่างหน่วยงานอย่างมีเอกภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่มีคุณภาพทั้งในเชิงนโยบายและ คุณภาพอุดมศึกษา

4. Re-Organization การจัดองค์กรเพื่อการบริหารระบบอุดมศึกษาใหม่ โดยเฉพาะองค์กร ภาครัฐที่มีหน้าที่ในการกำกับ ดูแล กำหนดนโยบาย มาตรฐาน การจัดสรรทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลอุดมศึกษา การสร้าง ความเป็นอิสระในการบริหารจัดการภายในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้การขับเคลื่อนศักยภาพอุดมศึกษาใหม่ เป็นกลไกส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มขีดความสามารถและ ศักยภาพบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล การนำแนวคิดการปฏิรูประบบอุดมศึกษาทั้ง 4 เรื่องสู่การปฏิบัติ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งได้ใช้ความสามารถและศักยภาพอย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิรูประบบ อุดมศึกษาจะใช้วิธีการกำหนดกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษาออกเป็น 4 กลุ่มเชิงยุทธศาสตร์ได้แก่

- 1) การวิจัยระดับแนวหน้าของโลก (Global and Frontier Research)
- 2) การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology Development and Innovation)
- 3) การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community Engagement)
- 4) การผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพสาขาต่าง ๆ (Development of Professionals and Specialists)

เรียกว่า *การกำหนดกลุ่มอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์* (Strategic Focus) ซึ่งเป็นเครื่องมือเชิงระบบของรัฐ ในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ที่ต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่จำเป็น สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษา ตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี ภายใต้จุดเด่นและศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา ด้วยการสนับสนุนทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์เป็นการขับเคลื่อนเชิงระบบ เพื่อสนับสนุนการ ปฏิรูปสถาบันอุดมศึกษาให้ขับเคลื่อนไปสู่ทิศทางที่ต้องการ

2.6 นโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงวัฒนธรรม

นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม “สืบสาน รักษา ต่อยอดงานศิลปวัฒนธรรม และปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยหลักธรรมาภิบาล เพื่อปลุกวัฒนธรรมในตัวคนไทยให้ตื่น สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ และสร้างค่านิยมเชิงบวก เพื่อสร้างสรรค์สินค้า และบริการทางวัฒนธรรมที่แข่งขันได้ในตลาดโลก รวมทั้งเสริมสร้างสังคม คุณธรรม และสันติสุข ในการขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมของชาติให้คนไทย และประชาคมโลกได้ตระหนักถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่าของไทยนำไปสู่การสร้างความสามัคคีปรองดอง จรรโลงประเทศไทยให้เป็นประเทศไทยที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยว ยืนหยัดอย่างสมภาคภูมิในเวทีโลก โดยมียุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อน ดังนี้

1. เสริมพลังการเทิดทูนสถาบันหลักของชาติและการสืบสานสร้างสรรค์วัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
2. ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากด้วยมิติทางวัฒนธรรม และพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมวัฒนธรรมให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก
3. เสริมสร้างภาพลักษณ์ เกียรติภูมิ และยกระดับบทบาท ด้านวัฒนธรรมของไทยในเวทีโลก
4. ปลุกจิตสำนึกและเสริมสร้างค่านิยมเชิงบวกสู่สังคมคุณธรรมในบริบทสังคมไทยและสังคมโลก
5. พัฒนาสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และการสร้างสรรค์งานด้านศิลปวัฒนธรรม
6. พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการงานศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมสู่ระดับนานาชาติ



แนวคิดการขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมปี พ.ศ. 2565-2570

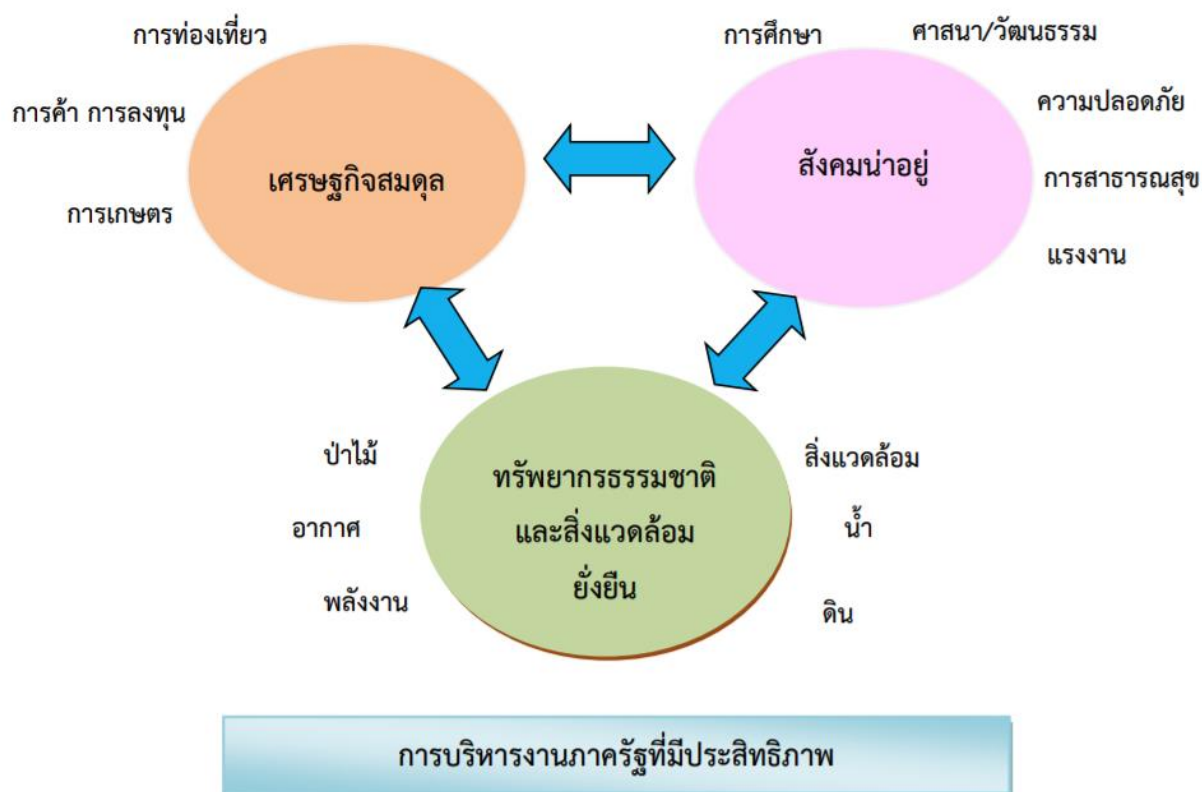
“เศรษฐกิจวัฒนธรรมใหม่ สร้างรายได้ เสริมคุณค่า พัฒนาสังคม”

จุดการขับเคลื่อนงานวัฒนธรรม ปี พ.ศ. 2565 พร้อมโครงการ/กิจกรรมสำคัญ

1. เทิดทูนสถาบันหลักของชาติ รักษา และสืบสาน ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม
 - กิจกรรมจิตอาสา
 - งานพิธีการศพที่ได้รับพระราชทานตามพระบรมราโชบาย
 - งานมหกรรมไถ่รับพระบารมี 240 ปี กรุงรัตนโกสินทร์
2. ส่งเสริมการนำวัฒนธรรมมาสร้างเศรษฐกิจ
 - เทียวชมชนยลวิถี
 - ตลาดวัฒนธรรม “ตลาดน้ำ ตลาดบก”
 - เส้นทางท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์
 - พัฒนาต่อยอด CPOT สู่สากล
3. ยกย่อง Soft power ไทยในเวทีโลก
 - สร้างอุตสาหกรรมคอนเทนต์ไทย (Content Thailand)
 - 5F เริ่มจากการพัฒนาต่อยอดและวิจัยผ้าไทย ไปสู่ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ
4. สร้างค่านิยมเชิงบวก ภูมิคุ้มกันทางสังคม
 - การยกระดับเทศกาลประเพณีท้องถิ่นสู่นานาชาติ
 - งานมหกรรมวัฒนธรรม 4 ภาค
 - นวัตกรรมระบบพฤติกรรมไทย (Social credit)
5. ยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม
 - ยกระดับแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม ทั้งสถานที่จริงและดิจิทัลแพลตฟอร์ม (VIRTUAL)
 - เปิดให้บริการและพัฒนาหอศิลป์แห่งชาติ
6. ยกระดับการบริหารจัดการงานวัฒนธรรม
 - BIG DATA
 - ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายด้านวัฒนธรรม
 - ป้องกันและปราบปรามทุจริต

2.7 แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่

เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ “นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง” (City of Life and Prosperity) เมืองที่ให้ความสุขและชีวิตที่มีคุณค่าแก่ผู้อยู่อาศัยและผู้มาเยือนในฐานะเมืองที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยวในระดับโลก



ประกอบไปด้วยประเด็นการพัฒนาจังหวัด ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่าเชื่อมโยงธรรมชาติ วัฒนธรรม สุขภาพ และเศรษฐกิจท้องถิ่น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางด้านการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ
2. เพื่อสร้างการเชื่อมโยงของธุรกิจการท่องเที่ยวสู่ชุมชนและท้องถิ่น

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. รายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3
2. จำนวนแหล่งท่องเที่ยว/สายทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น (สายทาง/แหล่ง)

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร และผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว สินค้าและบริการ
2. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงสู่ระดับสากล
3. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
4. ส่งเสริมยกระดับมาตรฐานและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวบนฐานการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วน
5. ส่งเสริมและเชื่อมโยงการประชาสัมพันธ์ และการตลาดทางการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การขับเคลื่อนเกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงตลอดห่วงโซ่มูลค่า และพัฒนานวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต ภายใต้ BCG Model

วัตถุประสงค์

1. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐาน
2. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการ
3. สินค้า/ผลิตภัณฑ์เกษตร เกษตรแปรรูป และอาหาร มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น
2. จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ขอรับการรับรองและผ่านการตรวจรับรองมาตรฐาน GAP หรือ Organic เพิ่มขึ้น
3. จำนวนผู้ประกอบการ/ด้านเกษตรแปรรูปและอาหาร ที่ได้รับการพัฒนาแนวคิดเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) เพิ่มขึ้น (ราย/ผลิตภัณฑ์)
4. มูลค่าเพิ่มจากการจำหน่ายสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและอาหารที่ได้รับการพัฒนาด้าน นวัตกรรมโดยภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) เพิ่มขึ้น (ล้านบาท)

แนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
2. ส่งเสริมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต
3. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกรและผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขันธุรกิจ
4. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
5. ส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการยกระดับการผลิตและการประกอบธุรกิจ ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model)

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การผลักดันเชียงใหม่สู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ เมืองแห่งไมซ์ เมืองแห่งสตาร์ทอัพ และเมืองนวัตกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ (SMS & Medicopolis: Smart City, MICE City, Startup City, Medicopolis) ให้สามารถรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุน ของภาคเหนือ
วัตถุประสงค์

เพื่อผลักดันเชียงใหม่สู่เป็นเมืองอัจฉริยะ เมืองแห่งไมซ์ เมืองแห่งสตาร์ทอัพ และเมืองนวัตกรรม การแพทย์และสุขภาพ ให้สามารถรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุน ของภาคเหนือ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น
2. จำนวน Startup/SME/OTOP ได้รับการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนานองค์ความรู้ สร้างขีดความสามารถให้แก่ Startup SMEs OTOP ให้มี ศักยภาพพร้อม ขับเคลื่อนสู่ตลาดในและต่างประเทศเพิ่มขึ้น
2. พัฒนาสถานประกอบการด้านบริการสุขภาพ เพื่อเป็นศูนย์บริการทางการแพทย์ และการดูแล สุขภาพของประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวทั้งในและ ต่างประเทศ
3. พัฒนาเมืองให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและ ชาญฉลาด สามารถช่วยในการบริหารจัดการทรัพยากรของเมืองเพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุด
4. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการด้าน MICE และเชื่อมโยงธุรกิจ MICE อย่างต่อเนื่อง

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) โดยใช้ความคิด สร้างสรรค์ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ล้านนา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ด้วย ความคิด สร้างสรรค์ ภูมิปัญญาอัตลักษณ์ล้านนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
2. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ ในอุตสาหกรรม สร้างสรรค์พัฒนาความรู้เกี่ยวกับการตลาด ช่องทางการจำหน่าย ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่สู่ตลาดในประเทศ และต่างประเทศ
3. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และสร้างฐานความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการ หัตถอุตสาหกรรม ให้เป็นไปตามมาตรฐานไทย และมาตรฐานสากล
4. เพื่อส่งเสริมและเชื่อมโยงประชาสัมพันธ์ และสร้างการตลาดสินค้าอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ในพื้นที่ จังหวัดเชียงใหม่

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น
2. จำนวนผู้ประกอบการ/ผลิตภัณฑ์และบริการที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ล้านนาเพิ่มขึ้น (ราย/ผลิตภัณฑ์)
3. รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และบริการที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ล้านนา (ล้านบาท)

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคคลากร และผู้ประกอบการในชุมชน
2. ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการบริการด้วยความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ล้านนา
3. ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการบริการด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การจัดการปัญหาฝุ่นควัน (PM2.5) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อการจัดการปัญหาฝุ่นควัน (PM2.5) อย่างมีส่วนร่วม
2. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์และแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. การสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เพิ่มพื้นที่สีเขียว
4. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการของเสียและพลังงาน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. จำนวนวันที่มีค่าคุณภาพอากาศ (PM 2.5) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้น ปีละ 5 วัน
2. จำนวนพื้นที่การเผาไหม้ลดลงปีละ 10,000 ไร่
3. อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดเพิ่มขึ้น
4. สัดส่วนขยะมูลฝอย/ของเสียที่นำกลับมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น
5. ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการป้องกันและฟื้นฟูเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. ป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและฟื้นฟูให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ สามารถอำนวยประโยชน์ได้ทั้งทางตรง และทางอ้อม
2. บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เกิดมลพิษทางน้ำ ดิน อากาศ ขยะและของเสียอันตรายให้มีคุณภาพดีขึ้น และพร้อมใน การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

3. ส่งเสริมความเข้าใจและจิตสำนึกของชุมชนในการอนุรักษ์ หวงแหวน ลดข้อขัดแย้ง และใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่าในรูปแบบเครือข่าย
4. พัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและการเพิ่มประสิทธิภาพการอนุรักษ์พลังงาน และการใช้พลังงาน ทดแทนให้เหมาะสมและยั่งยืน
5. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนอาชีพเพื่อลดฝุ่นควันและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การจัดการสาธารณภัย การสร้างความมั่นคง และยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์

1. ชุมชนเข้มแข็ง สังคมเมืองปลอดภัยและสงบสุข
2. พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคง สงบสุข
3. พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกกลุ่มวัย
4. การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
5. ส่งเสริมและขับเคลื่อนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. หมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีปัญหายาเสพติด (หมู่บ้านสีขาว) เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5
2. รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 1
3. จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนต่อแสนประชาชนลดลง ร้อยละ 1
4. ชุมชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มีความพร้อมในการจัดการสาธารณภัยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3
5. อัตราการว่างงานลดลง
6. ร้อยละของอำเภอผ่านเกณฑ์การประเมินพัฒนาคุณภาพชีวิตที่มีคุณภาพ

แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มประสิทธิภาพด้านความมั่นคงภายใน มุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วน เพื่อรับมือกับปัญหายาเสพติดด้านความมั่นคงทุกรูปแบบ
2. เพิ่มประสิทธิภาพและความพร้อมด้านความมั่นคงตามแนวชายแดน
3. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยใช้กลไกประชารัฐ
4. เพิ่มประสิทธิภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและความปลอดภัย ทางถนนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
5. เสริมสร้างความพร้อมการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ
6. พัฒนาคุณภาพคนและสุขภาวะให้เหมาะสมตามช่วงวัย และความหลากหลายของประชากร
7. ส่งเสริมและขับเคลื่อนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

2.8 แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้

1. ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยมหลัก อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์

มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีรากฐานการพัฒนามาจากการเกษตร โดยถือกำเนิด มาจากโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมภาคเหนือ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2477 จนกระทั่งพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัย ในปัจจุบันเป็นเวลากว่า 82 ปีแล้ว ตลอดเส้นทางของการพัฒนา มหาวิทยาลัยได้สั่งสมประสบการณ์องค์ความรู้ และสร้างบุคลากร ออกไปรับใช้ประเทศชาติเป็นจำนวนมาก โดยในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 12 นี้ มหาวิทยาลัยยังคงยึดถือ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยมหลักในการพัฒนาต่อเนื่องมาจากแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 11 ดังต่อไปนี้

(1) **ปรัชญามหาวิทยาลัย** “มุ่งมั่นพัฒนาบัณฑิตสู่ความเป็นผู้อุดมด้วยปัญญา อดทน สู้งาน เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อความเจริญรุ่งเรืองวัฒนาของสังคมไทยที่มีการเกษตรเป็นฐานราก”

ปรัชญาการศึกษามหาวิทยาลัย “จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างปัญญาในรูปแบบการเรียนรู้จากการปฏิบัติที่บูรณาการกับการ ทำงานตามอมตะโอวาท งานหนักไม่เคยฆ่าคน มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถพัฒนาทักษะเดิม สร้างเสริมทักษะใหม่ มีวิถีคิดของการเป็นผู้ประกอบการ มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการสื่อสาร มีความตระหนัก ต่อสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ยึดมั่นในความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน ตามจุดยืนของ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ว่า มหาวิทยาลัยแห่งชีวิต”

(2) **วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย** “เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำที่มีความเป็นเลิศทางการเกษตรในระดับนานาชาติ”



(3) พันธกิจของมหาวิทยาลัย

1. ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในวิชาการและวิชาชีพโดยเฉพาะการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) ที่ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงโดยเน้นทางด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ ประยุกต์ ภาษาต่างประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศ และสาขาวิชาที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนท้องถิ่น และสังคมของประเทศ

2. ขยายโอกาสให้ผู้ด้อยโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนทุกระดับ

3. สร้างและพัฒนานวัตกรรมและองค์ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทาง การเกษตร และวิทยาศาสตร์ประยุกต์เพื่อการเรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่สังคม
4. ขยายบริการวิชาการและความร่วมมือในระดับประเทศและนานาชาติ
5. พัฒนามหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการด้านการเกษตร เพื่อเป็นที่พึ่งของตนเอง และสังคม
6. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
7. สร้างและพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีความโปร่งใสใน การบริหารงานประเพณียุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยแม่โจ้

(4) ค่านิยมหลักของมหาวิทยาลัย (Core values)

- M (Mindfulness) ทำด้วยจิต
- A (Aspiration) คิดมุ่งมั่น
- E (Excellence) ฝึนเป็นเลิศ
- J (Justice) เทิดยุดิธรรม
- O (Origin) นำเกียรติภูมิ

(5) เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ “เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และพัฒนาด้านการเกษตร”

(6) อัตลักษณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ “นักปฏิบัติที่เชี่ยวชาญในสาขาวิชาและทันต่อการเปลี่ยนแปลง”

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยระยะต่างๆ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยในระยะต่างๆ



1. แผนแม่บทการเปลี่ยนผ่านมหาวิทยาลัยสู่ปีที่ 100 (จาก 2477 สู่ 2577) นิเวศแห่งสังคมอุดมปัญญา (Ecosystem for lifelong Learning)

ตามที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้กำหนดแผนแม่บทการเปลี่ยนผ่านมหาวิทยาลัยสู่ปีที่ 100 รวมถึงยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยระยะ 15 ปี (พ.ศ.2555-2569) หรือที่เรียกกันว่ายุทธศาสตร์ GO. Eco. U. บนพื้นฐานหลักแนวคิดการพัฒนาที่เคารพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมอันดีงาม เพื่อการอยู่ร่วมกัน อย่างยั่งยืน และมีความสุข โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือการสร้างมหาวิทยาลัยแม่โจ้ให้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งชีวิตที่หมายถึงชีวิตที่มีการเกษตรเป็นรากฐาน รักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม บนพื้นฐานของธรรมาภิบาล และการก้าวทันเทคโนโลยี ซึ่งประกอบด้วยเส้นทางของการพัฒนา 3 เส้นทาง ได้แก่

- 1) มหาวิทยาลัยเกษตรอินทรีย์ (Organic University)
- 2) มหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University)
- 3) มหาวิทยาลัยเชิงนิเวศ (Eco. University)



การขับเคลื่อนประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์ดำเนินการควบคู่กันไปแบบโครงสร้างเมตริกซ์ ที่ใช้ทรัพยากรได้ที่มีอยู่อย่างจำกัดร่วมกัน ทำงานแบบ Cross Functional โดยใช้

ยุทธศาสตร์ที่ 1. MOC MISSION DRIVEN ขับเคลื่อนภารกิจหลักพื้นฐานของการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 2. SPO STRATEGIC PROGRAM DRIVEN ขับเคลื่อนภารกิจการแข่งขันความเป็นเลิศด้านองค์ความรู้ให้ทันโลกการเปลี่ยนแปลง (เพิ่มข้อมูลแม่โจ้ 100 ปี)

โดยมีแผนการบริหารจัดการ 9C ประกอบไปด้วย

C1 CONNECT เชื่อมต่อทางกายภาพและเทคโนโลยีดิจิทัล

C2 CO-VALUE CREATION การสร้างคุณค่าร่วมกัน Value chain และ Supply chain

C3 CARE & SHARE ร่วมแรงแบ่งปันกันด้วยการสร้างความรู้สึกร่วมกัน มีมิติที่ติดต่อกันด้วยการจัดเวทีแลกเปลี่ยนองค์ความรู้

C4 COLLABORATION กำหนดกลุ่มเป้าหมายความร่วมมือเพื่อสร้างเครือข่าย และหากิจกรรมทำร่วมกัน

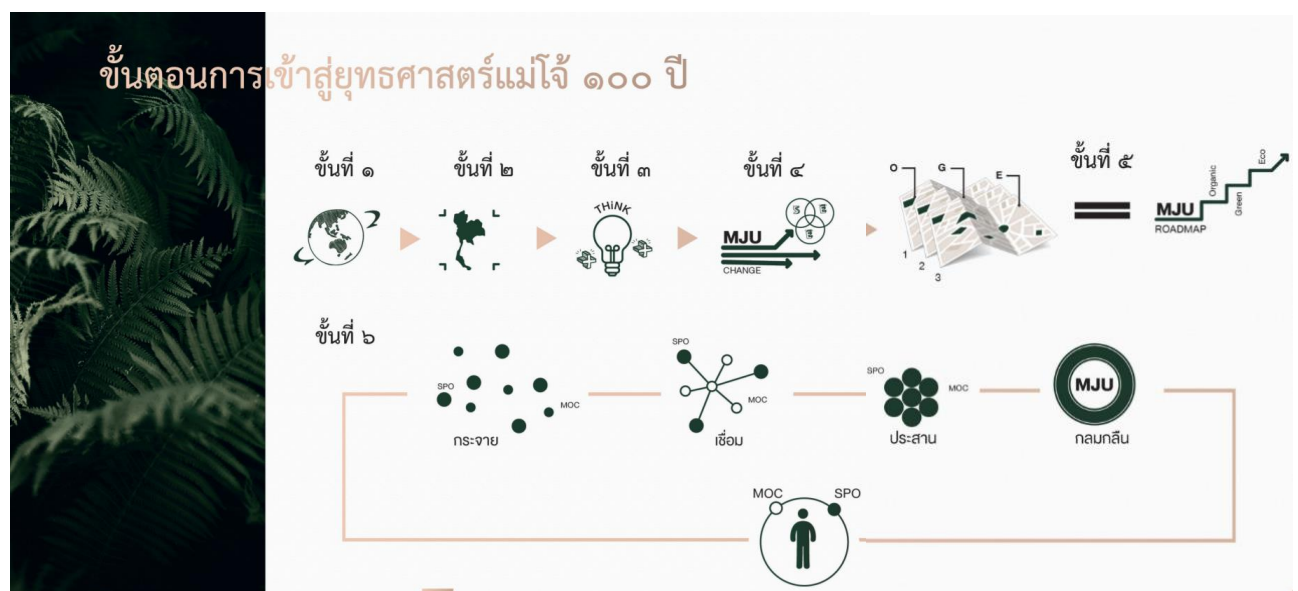
C5 CONCENTRATION การมุ่งเน้นหรือจัดลำดับความสำคัญของงานหรือกิจกรรมที่ต้องทำที่ไปตอบสนอง GO Eco

C6 CONVERGENCE การผสมผสานความเชี่ยวชาญหรือศาสตร์ต่างแขนงเข้าด้วยกันให้เกิดสิ่งใหม่ องค์ความรู้ใหม่

C7 CAPACITY BUILDING การนำเอาทรัพยากรทั้งบุคลากรและทรัพย์สินทั้งทางปัญญา และทางกายภาพมาเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

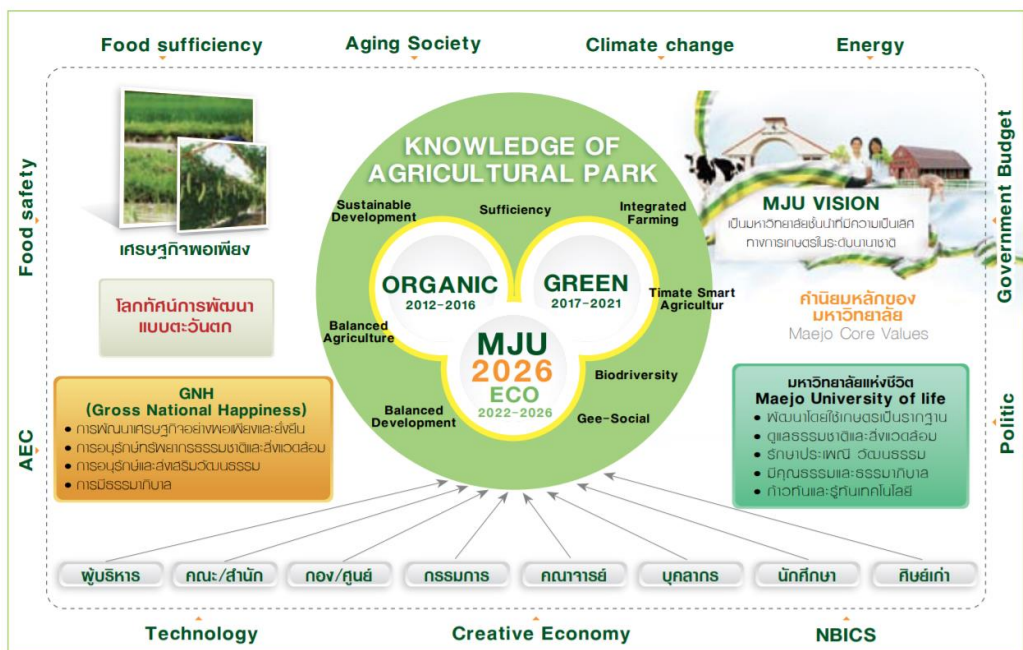
C8 CLUSTERING การจัดกลุ่มตามภารกิจหรือตามความเชี่ยวชาญเพื่อสร้างนวัตกรรมและประสิทธิภาพของงาน

C9 COMMUNICATION การผลิตสื่อและการถ่ายทอดข่าวสารข้อมูลไปตามช่องทางที่ถึงกลุ่มเป้าหมาย



2. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555-2569) Organic ->Green->Eco University (Go. Eco. U.)

กรอบแนวคิดในการพัฒนา



กรอบทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ 15 ปี (2555-2569) : MJU ROADMAP 2026

เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำที่มีความเป็นเลิศทางการเกษตรในระดับนานาชาติ			
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ : มหาวิทยาลัยแห่งชีวิต (Maejo: University of Life) 1) อุดมการณ์เกษตรเป็นรากฐาน 2) รักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3) ทำนุบำรุงวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม 4) ทำหน้าที่และปรับเปลี่ยนรูปแบบ 5) ยึดหลักธรรมาภิบาล			
GOALS	มหาวิทยาลัยแม่โจ้ (ORGANIC UNIVERSITY)		
	มหาวิทยาลัยสีเขียว (GREEN UNIVERSITY)		
STRATEGIES	มหาวิทยาลัยเขียว (ECO UNIVERSITY)		
	มหาวิทยาลัยเขียว (ECO UNIVERSITY)		
GOALS	มหาวิทยาลัยเขียว (ECO UNIVERSITY)		
	มหาวิทยาลัยเขียว (ECO UNIVERSITY)		
STRATEGIES	มหาวิทยาลัยเขียว (ECO UNIVERSITY)		
	มหาวิทยาลัยเขียว (ECO UNIVERSITY)		

3. แผนพัฒนาความเป็นเลิศมหาวิทยาลัย (พ.ศ. 2566-2570) มหาวิทยาลัยที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรสมัยใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในระดับนานาชาติ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้วิเคราะห์และประเมินศักยภาพตนเองจากความเชี่ยวชาญ ทรัพยากรที่มีอยู่ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม และความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศชาติ จึงได้กำหนดแผนพัฒนาความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย

ความสอดคล้องกับเป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ และแผนงานภายใต้ยุทธศาสตร์ อววน.

และกิจกรรมการพลิกโฉมมหาวิทยาลัย

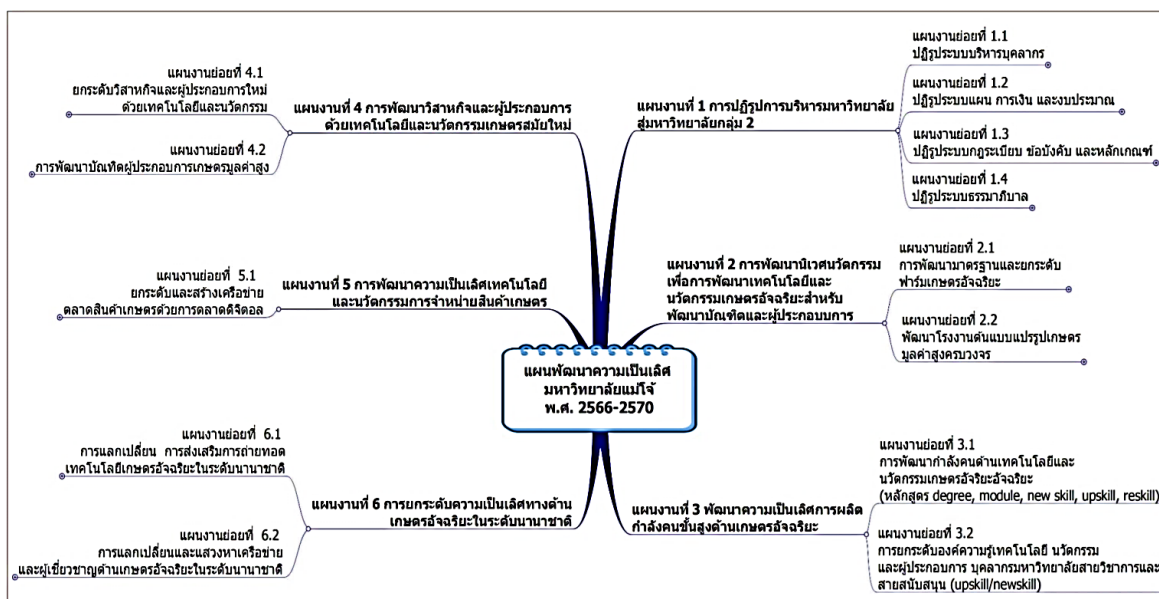
ยุทธศาสตร์และแผนงานด้านการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566 – 2570			
เป้าประสงค์ 1) คนไทยมีสมรรถนะและทักษะสูง เพียงพอในการพลิกโฉมประเทศให้ยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน 2) เศรษฐกิจไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่าและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพิ่มความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก และพึ่งพาตนเองได้ ยั่งยืน พร้อมสู่อนาคต 3) สังคมไทย มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนสามารถแก้ปัญหาท้าทายของสังคมและสิ่งแวดล้อม ปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก			
ยุทธศาสตร์ของ อววน.	แผนงาน ของอววน.	กิจกรรมพลิกโฉม	ยุทธศาสตร์และแผนงานมหาวิทยาลัยแม่โจ้
1. การพัฒนาเศรษฐกิจไทยด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่าและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ให้มีความสามารถในการแข่งขัน และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน พร้อมสู่อนาคต	แผนงานที่ 1.1 พัฒนาระบบเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular- Green Economy: BCG) ใน 4 ด้าน ให้เป็นระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง มีความยั่งยืนและ เพิ่มรายได้ของประเทศ (ด้านเกษตรและอาหาร การแพทย์และสุขภาพ การท่องเที่ยว และพลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ) แผนงานที่ 1.2 พัฒนาและประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ เทคโนโลยีดิจิทัล อีเล็คทรอนิกส์อัจฉริยะ รวมทั้งหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการผลิต/บริการและการพึ่งพาตนเอง แผนงานที่ 1.3 พัฒนาระบบโลจิสติกส์และระบบรางของประเทศให้ทันสมัย ได้มาตรฐานสากล แข็งแรงได้ และ เชื่อมต่อกับเครือข่ายรองรับระบบเศรษฐกิจนวัตกรรมในภูมิภาคอาเซียน	กิจกรรมที่ 4 การบริหารงานวิจัยและนวัตกรรม	แผนงานที่ 1 การปฏิรูปการบริหารมหาวิทยาลัยสู่มหาวิทยาลัยกลุ่ม 2 แผนงานย่อยที่ 1.1 ปฏิรูประบบบริหารบุคลากร แผนงานย่อยที่ 1.2 ปฏิรูประบบแผน การเงิน และงบประมาณ แผนงานย่อยที่ 1.3 ปฏิรูประบบกฎระเบียบ ข้อบังคับ และหลักเกณฑ์ แผนงานย่อยที่ 1.4 ปฏิรูประบบธรรมาภิบาล แผนงานที่ 5 การพัฒนาความเป็นเลิศเทคโนโลยีและนวัตกรรมการจำหน่ายสินค้าเกษตร แผนงานย่อยที่ 5.1 การยกระดับและสร้างเครือข่ายตลาดสินค้าเกษตรด้วยการตลาดดิจิทัล
2. การยกระดับสังคมและสิ่งแวดล้อม ให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน สามารถแก้ไขปัญหาท้าทายและปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก	แผนงานที่ 1.4 พัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าให้สามารถแข่งขันได้ รองรับการค้าขายตัวด้านการคมนาคมขนส่งของอาเซียนและพึ่งตนเองได้ แผนงานที่ 1.5 พัฒนาระบบเศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม รวมถึง SMEs และ IDEs เพื่อยกระดับรายได้ ความสามารถในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเอง แผนงานที่ 2.1 พัฒนาความพร้อมและโอกาสของคนทุกช่วงวัย และพัฒนาระบบสำคัญของสังคมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย แผนงานที่ 2.2 ยกระดับความมั่นคงทางสุขภาพของประเทศไทยให้พร้อมรับโรคระบาดระดับชาติ และโรคอุบัติใหม่ แผนงานที่ 2.3 มุ่งจัดความยากจน และลดช่องว่างของการเข้าถึงโอกาสด้านการพัฒนาอาชีพ การศึกษาเรียนรู้ และการเข้าถึงเทคโนโลยี/นวัตกรรม แผนงานที่ 2.4 มุ่งพัฒนาสังคมคุณธรรม แก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน และเสริมสร้างธรรมาภิบาล แผนงานที่ 2.5 พัฒนาเมืองน่าอยู่ที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาชุมชน/ท้องถิ่น และกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมสู่ทุกภูมิภาค แผนงานที่ 2.6 พัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหามลพิษทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ แผนงานที่ 2.7 เตรียมพร้อมรับ ตอบโต้ และปรับตัวต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	กิจกรรมที่ 5 การสร้างแพลตฟอร์มความร่วมมือ	แผนงานที่ 4 การพัฒนาวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่ แผนงานย่อยที่ 4.1 ยกระดับวิสาหกิจและผู้ประกอบการใหม่ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม แผนงานย่อยที่ 4.2 การพัฒนาบัณฑิตผู้ประกอบการเกษตรมูลค่าสูง

ยุทธศาสตร์ของ อววน.	แผนงาน ของอววน.	กิจกรรมพลิกโฉม	ยุทธศาสตร์และแผนงานมหาวิทยาลัยแม่โจ้
3. การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมระดับขั้นแนวหน้าที่ก้าวหน้าล้ำยุค เพื่อสร้างโอกาสใหม่และความพร้อมของประเทศไทยในอนาคต	แผนงานที่ 3.1 ขับเคลื่อนการวิจัยขั้นแนวหน้าที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยีขั้นแนวหน้า รวมทั้งการประยุกต์ใช้และพัฒนาต่อยอด แผนงานที่ 3.2 พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับอุตสาหกรรมแห่งอนาคตและบริการแห่งอนาคต รวมทั้งอุตสาหกรรมอวกาศ แผนงานที่ 3.3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ ที่รองรับการวิจัยขั้นแนวหน้าและการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่อนาคต	กิจกรรมที่ 4 การบริหารงานวิจัยและนวัตกรรม กิจกรรมที่ 3 ความเป็นนานาชาติ	แผนงานที่ 2 การพัฒนานิเวศนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรอัจฉริยะสำหรับพัฒนาบัณฑิตและผู้ประกอบการ แผนงานย่อยที่ 2.1 การพัฒนามาตรฐานและยกระดับฟาร์มเกษตรอัจฉริยะ แผนงานย่อยที่ 2.2 พัฒนาห้องปฏิบัติการต้นแบบด้านเกษตรและอาหารมูลค่าสูงครบวงจร แผนงานที่ 6 การยกระดับความเป็นเลิศทางด้านเกษตรอัจฉริยะในระดับนานาชาติ แผนงานย่อยที่ 6.1 การแลกเปลี่ยน การส่งเสริม การถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะในระดับนานาชาติ แผนงานย่อยที่ 6.2 การแลกเปลี่ยนและแสวงหาเครือข่ายและผู้เชี่ยวชาญด้านเกษตรอัจฉริยะในระดับนานาชาติ
4. การพัฒนากำลังคน สดากันอุดมศึกษา และสถาบันวิจัยให้เป็นฐานการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศแบบก้าวกระโดดและอย่างยั่งยืน	แผนงานที่ 4.1 พลิกโฉมระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้ประเทศไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงเพียงพอตามเป้าหมายยุทธศาสตร์และการพัฒนาแห่งอนาคต และสอดคล้องกับปรัชญาการอุดมศึกษาไทยใหม่ แผนงานที่ 4.2 พลิกโฉมมหาวิทยาลัยให้เป็นเลิศตามบทบาทการสร้างกำลังคน การสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และการพัฒนาพื้นที่และประเทศ แผนงานที่ 4.3 พลิกโฉมและยกระดับสถาบัน/หน่วยงานด้านวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมให้ตอบโจทย์เป้าหมายยุทธศาสตร์ของประเทศและสามารถเทียบเคียงระดับนานาชาติ	กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน กิจกรรมที่ 2 การพัฒนาและแสวงหาบุคลากร	แผนงานที่ 3 พัฒนาความเป็นเลิศการผลิตกำลังคนขั้นสูงด้านเกษตรอัจฉริยะ แผนงานย่อยที่ 3.1 การพัฒนากำลังคนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรอัจฉริยะ (หลักสูตร degree, module, new skill, upskill, reskill) แผนงานย่อยที่ 3.2 การยกระดับองค์ความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรมและผู้ประกอบการ บุคลากรมหาวิทยาลัยสายวิชาการและสายสนับสนุน (upskill/newskill)

ยุทธศาสตร์ของ อววน.	แผนงาน ของอววน.	กิจกรรมพลิกโฉม	ยุทธศาสตร์และแผนงานมหาวิทยาลัยแม่โจ้
	แผนงานที่ 4.4 พัฒนาและยกระดับประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกำลังคนระดับสูง (Hub of Talent) และศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ของอาเซียน รวมถึงศาสตร์โลกตะวันออก		

แผนปฏิบัติการรายปี

เพื่อบูรณาการเป็นมหาวิทยาลัยกลุ่มที่ 2 ที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศในการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริม นวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่ มหาวิทยาลัยได้กำหนดแผนปฏิบัติการรายปีที่ประกอบด้วย 6 แผนงานหลัก 13 แผนงานย่อย และโครงการกิจกรรมที่จะดำเนินการในแต่ละปี ดังต่อไปนี้



4. แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2565-2569)

แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ระยะที่ 13 เพื่อให้การพัฒนามหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และแข่งขันได้ มหาวิทยาลัยได้พัฒนาแผนขึ้นโดยแบ่งเป็น 5 มิติ เพื่อให้ครอบคลุมทั้งการดำเนินการตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา การพัฒนาอย่างยั่งยืน และการพัฒนาเพื่อรองรับการแข่งขัน และยุทธศาสตร์สำคัญที่เป็นวาระการพัฒนาของโลก ประเทศไทยและภาคเหนือ ประกอบด้วย

มิติที่ 1 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 100 ปี (SPO)

มิติที่ 2 การขับเคลื่อนผลการดำเนินงานตามพันธกิจหลัก (MOC)

มิติที่ 3 การขับเคลื่อนความเป็นนานาชาติ (International)

มิติที่ 4 การพลิกโฉมมหาวิทยาลัย(Reinventing)

มิติที่ 5 การเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย (Income)

เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ ที่มีความเป็นเลิศทางการเกษตร ในระดับนานาชาติ				
Proactive Plan	มหาวิทยาลัยเชิงนิเวศ (ECO. UNIVERSITY)			มหาวิทยาลัยแห่งชีวิต ✓ การเกษตรเป็นรากฐาน ✓ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ✓ ทำนุบำรุงวัฒนธรรม ✓ ก้าวทันสู่เทคโนโลยี ✓ ดำรงวิถีธรรมาภิบาล
	✓ Sustainable Agri. ✓ Sustainable Development ✓ Eco. Mind & Community ✓ Lanna Agri.			
	มหาวิทยาลัยสีเขียว (GREEN UNIVERSITY)			
	✓ Renewable Energy ✓ Green Growth ✓ Smart Farming ✓ Climate Smart Agri.			
Mission Plan	มหาวิทยาลัยเกษตรอินทรีย์ (ORGANIC UNIVERSITY)			Sustainability
	✓ Organic Supply Chain ✓ Organic Food ✓ Food for Future ✓ Health & Wellness			
	Academic & Research excellence	Social engagement & Partnership	Accountability	
	1. การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 100 ปี (SPO)			
Mission Plan	✓ เป็นมหาวิทยาลัยแห่งชีวิตมีจิตวิญญาณมุ่งพัฒนาตามศาสตร์ของพระราชาโดยมีเกษตรเป็นฐานราก			5.การเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย (Income) ✓ มีความมั่นคงทางการเงินและเติบโตอย่างยั่งยืน
	✓ มีศักยภาพในการผลิตผลิตภัณฑ์อินทรีย์ตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง (Organic farm & fruit)			
	✓ ต่อยอดผลิตภัณฑ์สู่กลุ่มน้ำและปลายน้ำ (Organic food & outlet)			
	✓ มีต้นแบบความสำเร็จของชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศภายในมหาวิทยาลัยแม่โจ้ทั้ง 3 วิทยาเขตEco Community & Tourism			
	✓ เป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวชั้นนำของประเทศไทยทั้งในด้านกายภาพ โครงสร้างพื้นฐาน การจัดการเรียนการสอน การวิจัยและนวัตกรรม (Green University)			
	✓ เป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัลที่มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มรูปแบบ สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของโลก (Digital University)			
	2. การขับเคลื่อนผลการดำเนินงานตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย (MOC)			
	✓ ผลิตบัณฑิตและพัฒนา นักศึกษาที่มีสมรรถนะในระดับสากล	✓ บริการวิชาการเพื่อสังคม ชุมชนด้วยองค์ความรู้ที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ	✓ มีระบบการบริหารจัดการองค์กรที่มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization)	
	✓ มีผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ใช้เกษตรเป็นรากฐาน และได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ	✓ เป็นศูนย์รวมแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น		
	3.พัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นนานาชาติ			
		✓ มีเครือข่ายความร่วมมือที่ส่งเสริมการปฏิบัติงานในทุกกิจกรรมตามพันธกิจ และมีผลสำเร็จในระดับนานาชาติ		
	4. การพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Reinventing University)			
✓ เป็นมหาวิทยาลัยด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology and Innovation)				

โดยในแผนพัฒนาแต่ละระดับจะประกอบด้วยวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และประเด็นสำคัญในการพัฒนาที่สอดคล้องเชื่อมโยงกัน แต่ตอบโจทย์การพัฒนาในมิติที่แตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5. แผนบริหารมหาวิทยาลัย ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2563-2566) ของอธิการบดี ก้าวสู่ความเป็นสากลบนตัวตนของพวกเราชาวแม่โจ้ (Glocalization)

1. แผนการพัฒนาเชิงรุก เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่ปีที่ 100 (จาก 2477 สู่ 2577)

1.1 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่ปีที่ 100 (จาก 2477 สู่ 2577)

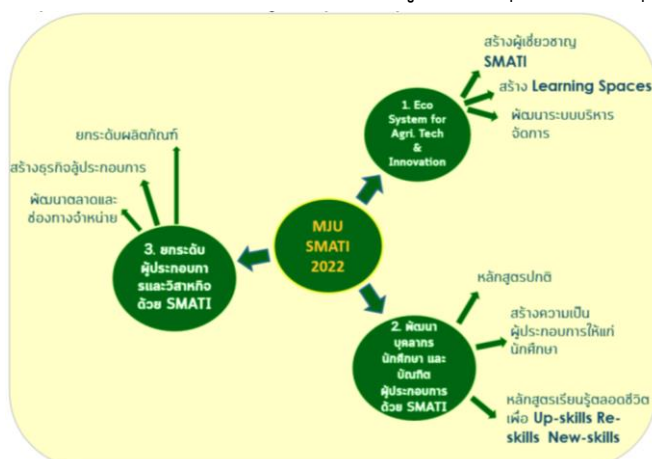
ในภาพรวม



1.2 ชุดโครงการ (Program) และโครงการนำร่อง (Flagship Project) เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่ปีที่ 100



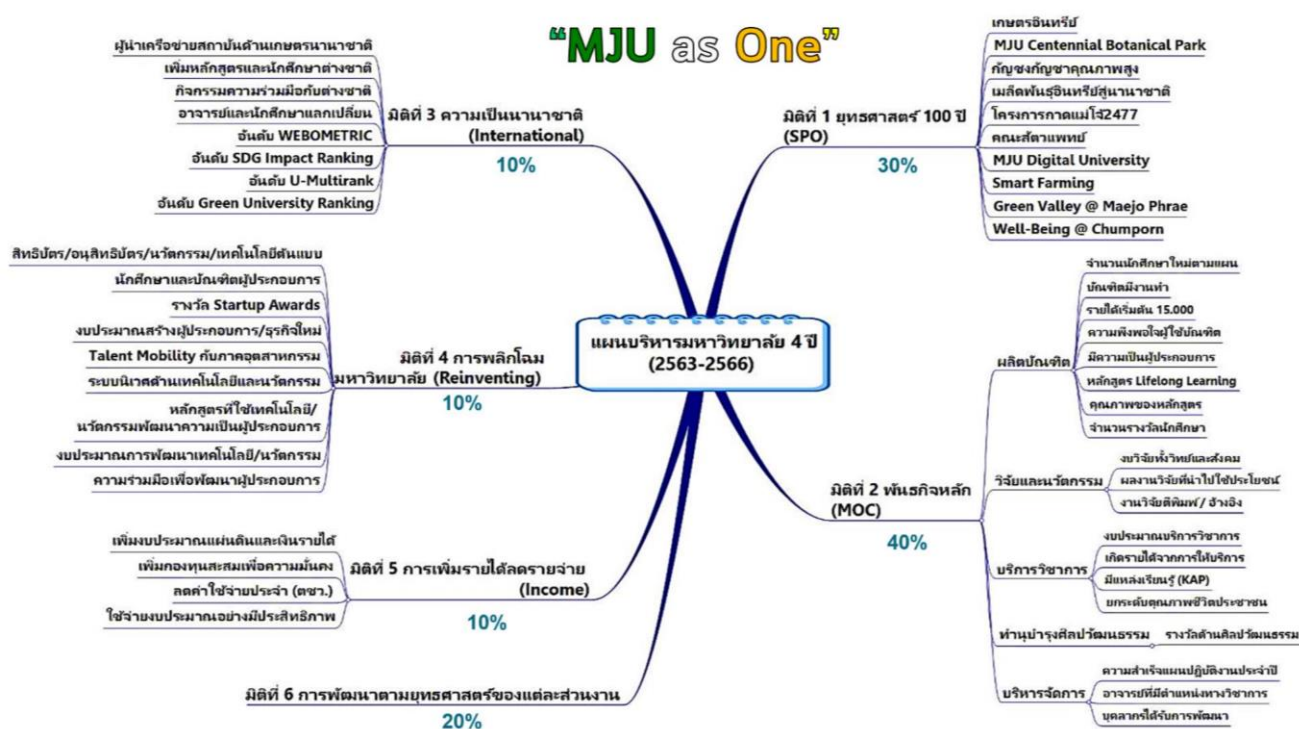
1.3 ชุดโครงการพลิกโฉมมหาวิทยาลัยแม่โจ้สู่สถาบันอุดมศึกษากลุ่มมเทคโนโลยีและนวัตกรรม



2. แผนการพัฒนาตามพันธกิจหลัก เพื่อขับเคลื่อนแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการของมหาวิทยาลัย ประกอบไปด้วย

- 2.1 กลยุทธ์การพัฒนาวิชาการและการเรียนการสอน
- 2.2 กลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์
- 2.3 กลยุทธ์การพัฒนาสู่ความเป็นนานาชาติ
- 2.4 กลยุทธ์การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม
- 2.5 กลยุทธ์การพัฒนางานบริการวิชาการ
- 2.6 กลยุทธ์การพัฒนาการบริหารจัดการสู่องค์กรที่มีสมรรถนะสูง ประกอบด้วย
 - ด้านบริหารจัดการ
 - ด้านการพัฒนาบุคลากร
 - ด้านพัฒนาทรัพยากรสิ้นและการคลัง
 - ด้านการพัฒนาด้านกายภาพ

3. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายตามแผนบริหารมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2563-2566)



6. แผนปฏิบัติการของมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (MJU as One)

แผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย	กลยุทธ์
			2562	2563	2564 (ณ 9 ก.ย.64)		
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 100 ปี (SPO)							
เป้าประสงค์ที่ 1.1 ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้ สู่ปีที่ 100	1.1 ร้อยละความสำเร็จของการ ขับเคลื่อนการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สู่ปีที่ 100	ร้อยละ	-	71	62	80	การขับเคลื่อนการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ปีที่ 100
	1.2 ความสำเร็จของการจัดตั้งคณะ สัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ โจ้	ร้อยละ	-	เกิด โครงการ ระยะยาว	66	80	พัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยให้ได้ คุณภาพ ทันสมัย สอดคล้องกับ ความต้องการตลาดอย่างแท้จริง เป็นไป ตามมาตรฐาน
	1.3 ความสำเร็จของการจัดตั้งคณะ พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้	ร้อยละ	-	เกิด โครงการ ระยะยาว	95	80	
เป้าประสงค์ 1.2 มีศักยภาพ ในการผลิตผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง (Organic farm & fruit)	1.4 ความสำเร็จของยุทธศาสตร์ เกษตรอินทรีย์	ร้อยละ	-	70	78	80	1.2.1 กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาศู มหาวิทยาลัยเกษตรอินทรีย์ที่ชัดเจน และขับเคลื่อนกิจกรรม รวมทั้งติดตาม ประเมินผลอย่างเป็นระบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย	กลยุทธ์
			2562	2563	2564 (ณ 9 ก.ย.64)	2565	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การขับเคลื่อนผลการดำเนินงานตามพันธกิจหลัก (MOC)							
เป้าประสงค์ที่ 2.1 ผลิตบัณฑิต และพัฒนานักศึกษาที่มี สมรรถนะในระดับสากล	2.1 จำนวนนักศึกษาใหม่ระดับ ปริญญาตรี	คน	3,107	3,311	4,161	3,813	2.1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบการ รับเข้านักศึกษา
							2.1.2 พัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์ หลักสูตรและการรับนักศึกษาเชิงรุก
	2.2 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา ภายในระยะเวลาของหลักสูตร	ร้อยละ	78.01	67.42	84.46	76	2.1.3 พัฒนาและสนับสนุนนักศึกษาให้ สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด
	2.3 ร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	ร้อยละ	63.5	70.2	71.91	70	2.1.4 พัฒนาคุณภาพของบัณฑิตเพื่อ รองรับหรือเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานใน ตลาดแรงงานระดับอาเซียนหรือนานาชาติ
	2.4 ความพึงพอใจผู้บัณฑิต	คะแนน	3.89	NA	4.12	4.10	2.1.5 พัฒนาคุณภาพของบัณฑิตตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ผลการดำเนินงาน			เป้าหมาย	กลยุทธ์
			2562	2563	2564 (ณ 9 ก.ย.64)	2565	
							2.3.6 ผลักดันการสร้างความยั่งยืน เลิศด้านการให้บริการวิชาการ
	2.21 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของชุมชน จากการบริการวิชาการ	ค่าเฉลี่ย	3.78	NA	NA	4.00	2.3.7 สร้างความสำเร็จและประเมิน สัมฤทธิ์ผลของโครงการบูรณาการอย่าง เป็นรูปธรรม
	2.22 รายได้จากการให้บริการ วิชาการ	ล้าน บาท	-	21.06	7.510	50.00	2.3.8 ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากร หรือหน่วยงานให้บริการวิชาการเพื่อ ก่อให้เกิดรายได้
							2.3.9 ปรับปรุงกฎระเบียบ ข้อบังคับและ ประกาศของมหาวิทยาลัยที่ขัดต่อการ แสวงหารายได้จากการให้บริการวิชาการ
เป้าประสงค์ 4 เป็นศูนย์รวม แหล่งเรียนรู้และถ่ายทอด ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น	2.23 จำนวนรางวัลด้าน ศิลปวัฒนธรรม	รางวัล	-	-	5	10	2.4.1 พัฒนาแผนและกิจกรรมทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ของมหาวิทยาลัยและการมีส่วนร่วมของ ทุกภาคส่วน
	2.24 จำนวนกิจกรรมด้านการ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมแก่ หน่วยงานภายนอก	กิจกรรม	-	-	8	8	2.4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้งานทำ นุบำรุงศิลปวัฒนธรรมหรือวัฒนธรรม การเกษตร มีการบูรณาการกับกิจกรรม

3. สรุปนโยบายและโครงการที่สำคัญของรัฐบาล

หลังจากที่รัฐบาลได้จัดทำแผนพัฒนาชาติ 20 ปี และได้ดำเนินการร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 13 (พ.ศ.2565-2569) ที่คาดว่าจะประกาศใช้ในเดือนตุลาคม 2565 นี้ ดังนั้นจะเห็นว่าเนื้อหาสาระ และหลักแนวคิดต่างๆ ทั้ง 2 ฉบับดังกล่าว จะมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต ซึ่งนอกจากทั้ง 2 แผนแล้ว ในปัจจุบันรัฐบาลและหน่วยงานต่าง ๆ ได้ริเริ่มนโยบายและโครงการสนองยุทธศาสตร์ไว้หลายโครงการ ซึ่งล้วนเป็นโครงการขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ โดยสามารถสรุปทิศทางการพัฒนา นโยบาย และโครงการที่สำคัญของรัฐบาลในช่วงแผนพัฒนาระยะที่ 13 ได้แก่

3.1 นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการอุดมศึกษาและการผลิตและพัฒนากำลังคน

ประเด็นพัฒนา 1 : การเตรียมและพัฒนาคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21

แนวทางดำเนินการ

1.1 ส่งเสริมหลักคิดที่ถูกต้องโดยสอดแทรกการปลูกฝังวินัยและอุดมการณ์ของคนในชาติ คุณธรรม จริยธรรมการมีจิตสาธารณะการเคารพกฎหมาย และกติกาของสังคมเข้าไปในทุกสาระวิชาและในทุกกิจกรรม รวมถึงสร้างความสงบและความปลอดภัยต่อภัยยาเสพติดตั้งแต่ระดับชุมชน

1.2 สร้างความรู้ความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน โดยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศควบคู่กับการส่งเสริม สร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

1.3 การพัฒนาบัณฑิตพันธุ์ใหม่ ด้วยการปรับรูปแบบการเรียนรู้และการสอนเพื่อพัฒนา 4 ทักษะความรู้ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนทุกช่วงวัยสำหรับศตวรรษที่ 21

อาทิ การจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน ปรับระบบดึงดูด การคัดเลือก การผลิตและพัฒนาครู การพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และการจัดทำหลักสูตรอบรมระยะสั้น

1.4 พัฒนาการเรียนการสอนในรูปแบบ Lifelong Learning และการรองรับ Aging Society ผ่านระบบดิจิทัลเพื่อใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์แบบเปิด

ประเด็นพัฒนา 2 : การสร้างบทบาทด้านการอุดมศึกษาบนเวทีโลก

แนวทางดำเนินการ

2.1 สร้างบทบาทของไทยในภูมิภาคและเวทีโลกผ่านการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติและแสดงบทบาทประธานอาเซียนด้วยการเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นของอาเซียน ส่งเสริมกรอบความร่วมมือต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การแสวงหาโอกาสทางการค้า การลงทุน องค์ความรู้และนวัตกรรมกับ ประเทศที่มีศักยภาพในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

ประเด็นพัฒนา 3 : ผลักดันขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

แนวทางดำเนินการ

3.1 สร้างและพัฒนานักวิจัย องค์ความรู้ผลงานวิจัย เทคโนโลยีนวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศที่เอื้อต่อการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศ

3.2 พัฒนาและส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก โดยวางรากฐาน ระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคตด้วยการต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้แนวคิด BCG สร้างกลไก สนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีทักษะ ความสามารถ ทั้งในการบริหารจัดการธุรกิจสมัยใหม่ การสร้างสรรค์นวัตกรรม และความสามารถในการนำ เทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ได้มากขึ้น

3.3 ผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อตอบโจทย์ภาคอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ

ประเด็นพัฒนา 4 : ปฏิรูปกลไกการอุดมศึกษา

แนวทางดำเนินการ

4.1 กำหนดระบบที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะและเพิ่มประสิทธิภาพของทุกช่วงวัย อาทิ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับระบบคุณวุฒิวิชาชีพ โดยมีกลไกการวัดและประเมินผล เพื่อเทียบโอน ความรู้และประสบการณ์หน่วยการเรียนรู้ที่ชัดเจน การสร้าง Career Path สำหรับส่งเสริมเยาวชนที่มีศักยภาพด้าน กีฬาให้สามารถพัฒนาไปสู่ นักกีฬาอาชีพ การจัดให้มีระบบที่สามารถรองรับความต้องการพัฒนาปรับปรุงทักษะ อาชีพของทุกช่วงวัย และการศึกษาแนวทางการพัฒนาเป็นรูปแบบธนาคารหน่วยกิต

4.2 ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาแก่เด็กที่มีความสามารถแต่ไม่มีทุนทรัพย์เป็นกรณีพิเศษ ตลอดจนแก้ไขปัญหาหนี้สินทางการศึกษา โดยการปรับโครงสร้างหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และทบทวนรูปแบบการให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่เหมาะสม พร้อมทั้งสนับสนุนการใช้องค์ความรู้ของอุดมศึกษา เข้ามีส่วนร่วม จัดระบบการศึกษาแบบพี่เลี้ยงเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

4.3 ลงทุนในโครงข่ายอินเทอร์เน็ตเกตเวย์และเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายในระบบ 5G ให้สามารถ สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ สนับสนุนนโยบายด้านสังคม อาทิ การบริการด้าน การศึกษาและการบริการด้านสาธารณสุข ตลอดจนสร้างโอกาสการพัฒนาอาชีพของประชาชน

4.4 พัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ โดยการจัดรูปแบบองค์กรใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัว จัดอัตรากำลังและพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ของรัฐ ปรับเปลี่ยนกระบวนการอนุมัติให้เป็น ระบบดิจิทัล พัฒนาโปรแกรมออนไลน์เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการ พัฒนาระบบข้อมูลขนาดใหญ่ในการบริหารราชการแผ่นดิน(Big Data) เปิดเผยข้อมูลเพื่อความโปร่งใสและสร้างระบบธรรมาภิบาล ตลอดจนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาบริการและตรวจสอบภาครัฐ

3.2 โมเดลเศรษฐกิจใหม่ BCG

BCG Model เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม ที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ 3 มิติไปพร้อมกันได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) ระบบเศรษฐกิจชีวภาพ มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเน้นการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) คำนึงถึงการนำวัสดุต่าง ๆ กลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด และทั้ง 2 เศรษฐกิจนี้ อยู่ภายใต้เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและการรักษาสິงแวดล้อมได้อย่างสมดุลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน โดยเปลี่ยนข้อได้เปรียบที่ไทยมีจากความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมให้เป็นความสามารถในการแข่งขันด้วยนวัตกรรมเพื่อให้เกิดเศรษฐกิจ BCG ที่เติบโต แข่งขันได้ในระดับโลก เกิดการกระจายรายได้ลงสู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำ ชุมชนเข้มแข็ง มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน



ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว

BCG Model จะเป็นกลไกที่มีศักยภาพสูงในการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในประเทศอย่างทั่วถึง สามารถกระจายโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันสามารถสร้างให้ประเทศ

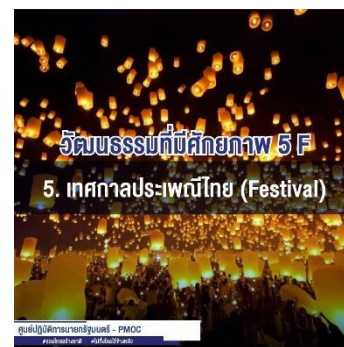
ไทยก้าวขึ้นเป็นผู้นำระดับโลกในบางสาขาที่ประเทศไทยมีศักยภาพ จึงได้กำหนดเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ของประเทศเพื่อใช้ในการขับเคลื่อน BCG Model ดังนี้

- มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมเป้าหมาย BCG
- ลดความเหลื่อมล้ำด้วยการเพิ่มรายได้เกษตรกรและชุมชน
- ยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารของไทยขึ้นเป็นผู้ผลิตอาหารเพื่อสุขภาพและ ส่วนประกอบอาหารมูลค่าสูง Top 5 ของโลก
- อุตสาหกรรมชีวภาพ การผลิตยา เครื่องมือแพทย์ วัสดุชีวภาพ มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพส่งออก เป็นแหล่งจ้างงานทักษะสูงและรายได้สูง
- ระบบบริหารจัดการท่องเที่ยว นำไปสู่ Top 3 ของเอเชียแปซิฟิก (จัดโดย Travel & Tourism Competitiveness Index, World Economic Forum)
- ลดการใช้ทรัพยากรลงจากปัจจุบัน

หลักในการดำเนินงานร่วมกันระหว่างหลายภาคส่วนให้เป็นไปโดยมีเอกภาพและมีพลัง แต่ละภาคส่วนจะให้ความสำคัญกับทั้งการแข่งขันได้ในระดับโลกและการส่งต่อผลประโยชน์สู่ชุมชน และขับเคลื่อนโดยกลไกการทำงานแบบจตุภาคี (Quadruple Helix) ผ่านการผสมผสานพลังภาคเอกชน ภาครัฐ มหาวิทยาลัย และชุมชน รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากพันธมิตรความร่วมมือในระดับโลก โดยกระทรวง อว. จะขับเคลื่อนศักยภาพของหน่วยงานภายใต้กระทรวง ทั้งในมิตินักวิจัย องค์ความรู้ และโครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัย โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ (National Quality Infrastructure: NQI) และการส่งเสริมธุรกิจนวัตกรรมมาใช้เพื่อร่วมขับเคลื่อนการทำงานในรูปแบบจตุภาคีร่วมกับภาคเอกชน ภาครัฐ ภาคการศึกษา และชุมชน

BCG Model รวบรวมห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ของ 5 อุตสาหกรรม S-curves หลัก ได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ การแปรรูปอาหาร เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ การแพทย์ครบวงจร และการท่องเที่ยวบูรณาการเข้าด้วยกัน เป็นฐานการสร้างมูลค่าเพิ่มขนาดใหญ่ของประเทศ ซึ่งปัจจุบันมีส่วนใน GDP ถึงร้อยละ 21 และเกี่ยวข้องกับอาชีพและการจ้างงานของคนในประเทศมากกว่า 16.5 ล้าน คน หัวใจสำคัญของ BCG Model คือการพัฒนาแบบคู่ขนาน ทั้งในส่วนที่อาศัยความก้าวหน้าทางวิทยาการระดับสูงสำหรับผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง เช่น ส่วนประกอบอาหารสุขภาพ ชีววัตถุ สารออกฤทธิ์ทาง การแพทย์ ฯลฯ และในส่วนฐานกว้างของปิรามิดที่เป็นการยกระดับเศรษฐกิจฐานราก เพื่อสร้างมูลค่าให้คนจำนวนมาก และการพัฒนาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการเสริมความเข้มแข็งของทุนทางสังคมทั้ง ทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่จะขยายผลไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (from SEP to SDG)

พร้อมผลักดันด้านวัฒนธรรมที่มีศักยภาพ 5 F เร่งส่งเสริมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์สู่โมเดลเศรษฐกิจใหม่ BCG Economy



แนวคิดการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อน BCG Model

การเติบโตทางเศรษฐกิจที่ให้ความสำคัญกับการกระจายโอกาส รายได้ และความเจริญไปสู่ประชาชนของประเทศอย่างทั่วถึง โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ภายใต้เงื่อนไขการดูแลทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง ซึ่งต้องอาศัยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) เข้าไปยกระดับผลิตภาพของผู้ผลิตส่วนใหญ่ที่อยู่ฐานของปิรามิด ด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ไม่ซับซ้อนและนวัตกรรมจัดการที่จะนำไปสู่การลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต และสร้างความหลากหลายให้แก่ผลิตภัณฑ์ ในขณะเดียวกันก็ต้องส่งเสริมผู้ประกอบการนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprise) ที่มีความพร้อมในส่วนยอดของปิรามิดให้ผลิตสินค้าที่มีมูลค่าสูงโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงมุ่งเป้าสู่การเป็นประเทศที่เป็นผู้สร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรมในท้ายที่สุด ลดการพึ่งพิงเทคโนโลยีจากต่างประเทศ เพิ่มโอกาสในการเป็นผู้ส่งออกเทคโนโลยี



การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงกับการยกระดับเศรษฐกิจฐานราก

- การสนับสนุนให้เกษตรกรนำเทคโนโลยีสารพัดมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิต ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนจากการลดการใช้ปุ๋ยและยาที่เป็นต้นทุนหลักของเกษตรกรไทย และยังได้ผลิตผลที่ปลอดภัย ได้คุณภาพและปริมาณคงที่ตรงตามความต้องการของตลาด อีกทั้งยังสามารถนำผลิตผลที่ปลอดภัยและมีคุณภาพคงที่มาแปรรูปให้มีมูลค่าที่สูงขึ้นได้อีกด้วย
- การสนับสนุนให้เกิดอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตเกษตรเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เช่น สารให้ความหวาน สารแต่งกลิ่นรส สารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ แอลกอฮอล์บริสุทธิ์ พลาสติก ชีวภาพ อาหารเสริมสุขภาพ ซึ่งจะช่วยดูดซับผลิตผลทางการเกษตรส่วนเกินในตลาด บรรเทา ปัญหาราคาคตกต่ำ ในพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของไทย เช่น อ้อย มันสำปะหลัง ยาง และปาล์ม
- การผลิตยาชีววัตถุ วัคซีน และชุดตรวจวินิจฉัยที่จำเป็นได้เองภายในประเทศ ทำให้ผู้ป่วยเข้าถึงยาและเวชภัณฑ์ที่มีราคาแพงได้เพิ่มขึ้น และลดการนำเข้ายาและเวชภัณฑ์
- การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่จากความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม และระบบบริหารสถานที่ท่องเที่ยว โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยท้องถิ่นสร้างเนื้อหาการท่องเที่ยว ตลอดจนบริหารจัดการเส้นทาง และจำนวนนักท่องเที่ยวได้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพแหล่งใหม่ ที่กระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองรองหรือชุมชนท้องถิ่น ทำให้เกิดเมืองน่าอยู่และน่าเที่ยวไปพร้อมกัน
- การสร้างระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนที่เน้นการแปลงของเสียให้เป็นแหล่งรายได้สร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับผู้ประกอบการเดิมในระบบ รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจแก่ผู้ประกอบการรายใหม่ เข้ามาปิดช่องว่างให้การใช้ทรัพยากรของประเทศมีประสิทธิภาพมากขึ้น และยังเป็นการแก้ปัญหาขยะที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้อีกทางหนึ่งด้วย

3.3 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 2016-2030 (Sustainable Development Goals : SDGs)

SDGs คือ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) ซึ่งเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาของโลกภายหลังปี ค.ศ. 2015 (พ.ศ. ๒๕๕๘) ที่องค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) กำหนดต่อเนื่องจาก MDGs หรือเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals) ที่สิ้นสุดลงเมื่อเดือนสิงหาคม 2558 ที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยสามัญ ครั้งที่ 70 (The 70th session of the United Nations General Assembly) เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2558 ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้รับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 (The 2030 Agenda for Sustainable Development) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อให้ประเทศต่างๆ นำไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ในช่วงระยะเวลา 15 ปี (เดือน กันยายน 2558 - สิงหาคม 2573) มี 17 เป้าหมายได้แก่

เป้าหมายการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน 17 ด้านโดยองค์การสหประชาชาติ



- 1) ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่
- 2) ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริม เกษตรกรรมที่ยั่งยืน
- 3) สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย
- 4) สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 5) บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน
- 6) สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคน และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน
- 7) สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และ ยั่งยืน
- 8) ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงาน เต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน
- 9) สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ตีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ ครอบคลุมและ ยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- 10) ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ
- 11) ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิ ต้านทาน และ ยั่งยืน
- 12) สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน

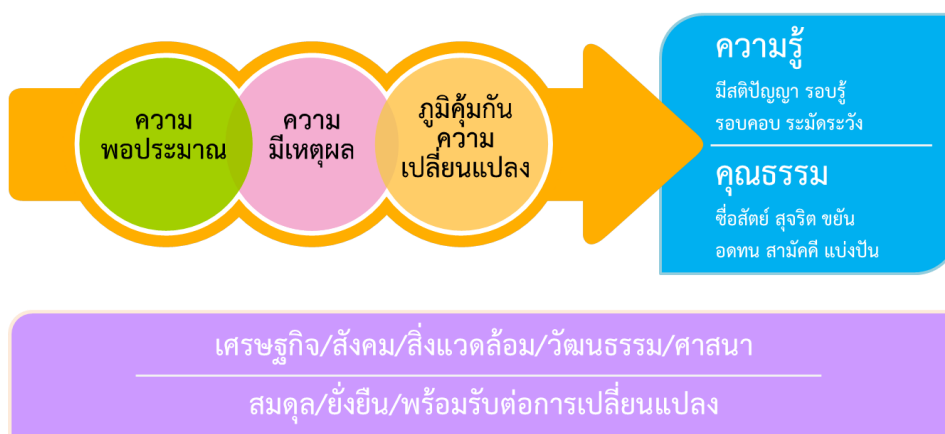
- 13) ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น
- 14) อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 15) ปกป้อง ปันปัน และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดิน และฟื้นฟูสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ
- 16) ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ
- 17) เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก สำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.4 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติแก่ประชาชน โดยยึดหลัก “ทางสายกลาง” ท่ามกลางมรสุมเศรษฐกิจที่ต้องเผชิญอยู่ในปัจจุบัน สรุป ความหมายเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

- 1) ความมีเหตุผล คือ ตัดสินใจกระทำการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความพอเพียงต้องใช้เหตุผล และพิจารณาด้วยความรอบคอบ
- 2) ความพอเพียง คือ รู้จักพอประมาณ พออยู่ พอมี พอใช้ ประหยัด และไม่เบียดเบียนตนเอง และผู้อื่น
- 3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีคือ เตรียมใจให้พร้อมรับผลกระทบและความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
- 4) การมีความรู้คือ นำความรู้มาใช้ในการวางแผนและดำเนินชีวิต
- 5) การมีคุณธรรม คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต สามัคคี และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง



ดังนั้น ในการกำหนดกรอบทิศทางยุทธศาสตร์แผนพัฒนาด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2565-2569) จึงจำเป็นต้องพิจารณานโยบายและโครงการสำคัญต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย และสร้างโอกาสในการที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จะได้เข้าไปร่วมขับเคลื่อนโครงการต่าง ๆ ดังกล่าวของรัฐบาลให้ประสบความสำเร็จต่อไป

4. ผลกระทบและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้ส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางและรุนแรงใน เกือบทุกประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย การแพร่ระบาดของโรคอย่างรุนแรงและต่อเนื่องนี้ได้เป็นเพียง วิกฤตการณ์ทางสาธารณสุขเท่านั้น แต่ได้ส่งผลกระทบไปถึงมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม การใช้ชีวิตของประชากร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะต่อไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลกระทบ และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากโควิด-19 ที่ส่งผลกระทบในระดับโลกและไทย มีสาระสำคัญ โดยสังเขป ดังนี้



4.1 ผลกระทบในระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงการใช้ชีวิตของประชากรโลกอย่างรุนแรง เกิดเป็นต้นทุนจากทั้งความสูญเสียชีวิต และการเจ็บไข้ได้ป่วยโดยตรงจากการติดเชื้อ และผลกระทบทางอ้อมจากความพยายามในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาด โดยในปี 2563 ธนาคารโลกได้ประมาณการว่าเศรษฐกิจโลกจะหดตัวลงถึงร้อยละ 4.30 และมีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.46 รวมถึงมีการสูญเสียของชั่วโมงการทำงานถึงร้อยละ 8.8 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2562 ซึ่งอัตราการสูญเสียของชั่วโมงการทำงานข้างต้นเทียบเท่ากับการสูญเสียการจ้างงานประจำถึง 255 ล้านตำแหน่งในขณะเดียวกัน การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ยังส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อเศรษฐกิจ และการค้าโลกอย่างรุนแรง โดยระดับผลกระทบมีความแตกต่างกันตามบริบทของแต่ละประเทศ ทั้งนี้ จากรายงานของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (United Nations Conference on Trade And Development: UNCTAD) ปี 2563 พบว่า กลุ่มประเทศหรือประเทศที่ได้รับ ความเสียหายในด้านการค้าโลกมากที่สุดตามดัชนี Purchasing Managers' Index (PMI) คือ สหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา ตามลำดับ โดยประเทศไทยได้รับผลกระทบสูงเป็นอันดับที่ 11 ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากการ

หัตถ์ของของกลุ่มอุตสาหกรรมรถยนต์ในขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาผลกระทบของรายได้จากภาคการท่องเที่ยวตามข้อมูลของสมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (International Air Transport Association: IATA) ยังพบว่า กลุ่ม ประเทศในทวีปเอเชียได้รับความเสียหายจากปริมาณการเดินทางทางอากาศที่หดตัวอย่างรุนแรงมากที่สุดอย่างไร ก็ดีภาวะเศรษฐกิจในหลาย ๆ ประเทศได้ทยอยปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ โดย OECD คาดการณ์ว่าในปี 2564 โลก จะมีอัตราการเติบโตของ GDP เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2 เมื่อเทียบกับปีก่อน เนื่องด้วยความสำเร็จของมาตรการควบคุม การระบาด มาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจในระยะสั้นและระยะยาว และการจัดสรรวัคซีนที่คาดว่าจะสามารถป้องกัน การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

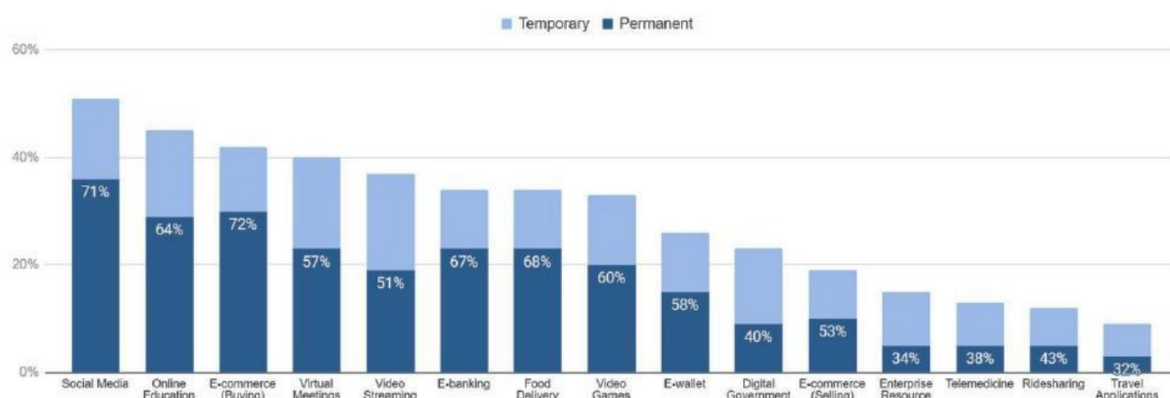


4.2 ผลกระทบต่อประเทศไทย ถึงแม้ประเทศไทยจะจัดอยู่ในกลุ่มประเทศแรกของโลกที่พบการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ภายในประเทศ (มีผู้ติดเชื้อภายในประเทศครั้งแรกเมื่อวันที่ 31 ม.ค. 2563) แต่ด้วยขีดความสามารถในการให้ความสำคัญต่อการดำเนินมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดอย่างจริงจังของรัฐบาล และการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีของภาคเอกชนและประชาชน ประกอบกับระบบสาธารณสุขของประเทศที่มีประสิทธิภาพทำให้ตลอดระยะเวลากว่า 1 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีจำนวนผู้ติดเชื้อและผู้เสียชีวิตจากโรคโควิด-19 ต่ำเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก โดยมีสัดส่วนผู้ติดเชื้อต่อประชากรต่ำที่สุดเป็นอันดับที่ 19 ของโลกและมีสัดส่วนผู้เสียชีวิตต่อประชากรต่ำที่สุดเป็นอันดับที่ 6 ของโลก และได้รับการจัดอันดับจากสถาบันโลว์ (Lowy Institute) ในอันดับที่ 4 จากทั้งหมด 98 ประเทศ ด้านความสามารถในการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แม้ว่าที่ผ่านมาประเทศไทยจะประสบความสำเร็จในการป้องกันและควบคุมโรค เมื่อเปรียบเทียบกับหลายประเทศทั่วโลก ด้วยมาตรการด้านสาธารณสุขที่สามารถปรับตัวให้รับมือกับสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็วและเข้มงวด แต่ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น พบว่ายังอยู่ในระดับค่อนข้างรุนแรง เนื่องจากการพึ่งพาภาคบริการในสัดส่วนสูง โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวซึ่งถือเป็นเครื่องจักรขับเคลื่อนเศรษฐกิจของไทยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา กล่าวคือ รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติสูงถึงประมาณร้อยละ 11 ของ GDP ในปี 2558 –

2562 ในขณะเดียวกัน เศรษฐกิจไทยยังพึ่งพิงภาคการส่งออกอย่างมาก โดยสัดส่วนการส่งออกสินค้าต่อ GDP เฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 65 ในช่วงเวลาเดียวกันเมื่อผนวกเข้ากับผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในประเทศคู่ค้าสำคัญ จึงส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อาทิ ตลาดอาเซียนซึ่งไทยมีสัดส่วนการส่งออก ไปยังอาเซียนสูงถึงร้อยละ 24 ของปริมาณการส่งออกทั้งหมด ผลกระทบที่รุนแรงของวิกฤตโควิด-19 ต่อตลาดอาเซียนจากการพึ่งพาอุปสงค์จากต่างประเทศในระดับสูง จึงทำให้ปริมาณการส่งออกของไทยลดลงอย่างมาก และแม้ว่าสถานการณ์การฟื้นตัวของประเทศจีนจะมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นเนื่องจากอุปสงค์ในประเทศที่มีจำนวนมาก และมีกำลังซื้อสูง แต่ด้วยสัดส่วนการค้าของไทยและจีนยังต่ำกว่าหลายประเทศ จึงทำให้การฟื้นตัวของไทยช้ากว่าประเทศอื่นในภูมิภาคเดียวกัน นอกจากนี้โครงสร้างการส่งออกสินค้าของไทยยังกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มสินค้ามูลค่า สูงที่มีการฟื้นตัวช้าเป็นส่วนมาก อาทิ ยานยนต์ชิ้นส่วนประกอบ และเครื่องจักร จึงส่งผลกระทบต่อความต้องการสินค้า แปรผันตามกำลังซื้อที่ลดลงอย่างมากของตลาดโลก ทั้งนี้การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ซึ่งส่งผลกระทบอย่าง รุนแรงต่อภาคการท่องเที่ยวและการส่งออกของไทย ส่งผลให้ปี 2563 เศรษฐกิจไทยปรับตัวลดลงถึงร้อยละ 6.1 ในขณะที่อัตราการว่างงาน ปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 1.90 หรือประมาณ 7.4 แสนคน และชั่วโมงการทำงานลดลงร้อยละ 4.3 เหลือเพียง 41.6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยแรงงานที่มีอายุน้อยและมีการศึกษาสูงจะประสบปัญหา การว่างงานมากกว่าแรงงานกลุ่มอื่น

4.3 แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกหลายประการอย่างมีนัยสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการเร่งให้การเปลี่ยนแปลงที่ดำเนินอยู่แล้ว เกิดเร็วขึ้น หรือลดทอนความรุนแรงของการเปลี่ยนแปลง โดยแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 มากที่สุด ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการดูแลสุขภาพและการรักษาพยาบาล การขยายตัวของความเป็นเมือง แนวโน้มเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ และอนาคตของงาน รวมถึงพฤติกรรมดำรงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสังเขป ดังนี้

สัดส่วนผู้ที่คาดว่าจะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มขึ้นจากวิกฤตโควิด-19 แบบชั่วคราวและถาวร



ที่มา: สันติธาร เสถียรไทย, 2563⁵³

4.4 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคดิจิทัล ถูกเร่งให้มีความสำคัญต่อภาคเศรษฐกิจ สังคม และการดำรงชีวิตของประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงที่มีการระบาดของโรคโควิด-19 เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลถูกนำมาใช้เพื่อลดปฏิสัมพันธ์ทางกายภาพของคนในสังคมโดยการใช้

ช่องทางการสื่อสาร แบบออนไลน์และการประชุมทางไกลแทนการพบปะโดยตรง การซื้อสินค้าและบริการผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ แทนการเดินทางไปร้านค้า การเรียนการสอนออนไลน์และการทำธุรกรรมดิจิทัลแทนการชำระด้วยเงินสด เป็นต้น ทั้งนี้จากการสำรวจพฤติกรรมของผู้ใช้เทคโนโลยีในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พบว่าหลังจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีการใช้งานเทคโนโลยีมากขึ้นในหลายรูปแบบ เช่น สื่อสังคมออนไลน์ การศึกษาทางไกล พาณิชนียอิเล็กทรอนิกส์การประชุมทางไกล และการรับชมวิดีโอออนไลน์ เป็นต้น ซึ่งการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในลักษณะดังกล่าว มีทั้งที่เป็นการปรับตัวชั่วคราวในระยะที่มีการแพร่ระบาดของโรค ซึ่งผู้คนไม่สามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติและที่เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวร เนื่องจากเห็นถึงประโยชน์และโอกาส ในการเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของหน่วยงานด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

4.5 การรักษาสุขอนามัย จากความตื่นตัวในการป้องกันการติดต่อของโรคโควิด-19 และการดำเนินมาตรการทางสาธารณสุขอย่างเข้มงวดเพื่อยับยั้งการแพร่ระบาดของโรคในวงกว้าง ได้ส่งผลให้ประชาชนมีความตระหนักถึงความสำคัญในการดูแลสุขภาพของตนเองเพิ่มมากขึ้น และเป็นแรงกดดันให้ผู้ประกอบการหลายสาขา โดยเฉพาะด้านบริการสุขภาพและการท่องเที่ยวต้องยกระดับมาตรฐานการให้บริการ โดยคำนึงถึงความสะอาดและสุขอนามัยที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล อีกทั้งยังเป็นปัจจัยที่ช่วยเร่งรัดให้การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการ รักษาพยาบาล โดยเฉพาะการวิจัยและพัฒนาชีวภัณฑ์สำหรับสร้างภูมิคุ้มกันจากเชื้อไวรัสมีความก้าวหน้ามากขึ้น

4.6 การขยายตัวของความเป็นเมือง วิกฤตการแพร่ระบาดของโรคติดต่อครั้งใหญ่เป็นปัจจัยที่ช่วยเร่งให้เมืองต่าง ๆ ทั่วโลกปรับตัวสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) เพื่อสนองตอบวิถีชีวิตของประชากรที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคและการบริหารจัดการสถานการณ์อาชญากรรมใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่งเพื่อเพิ่มความสามารถในการเชื่อมต่อ ระหว่างอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์และรับส่งข้อมูลระหว่างกัน การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของ ประชากรและเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรของเมืองให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

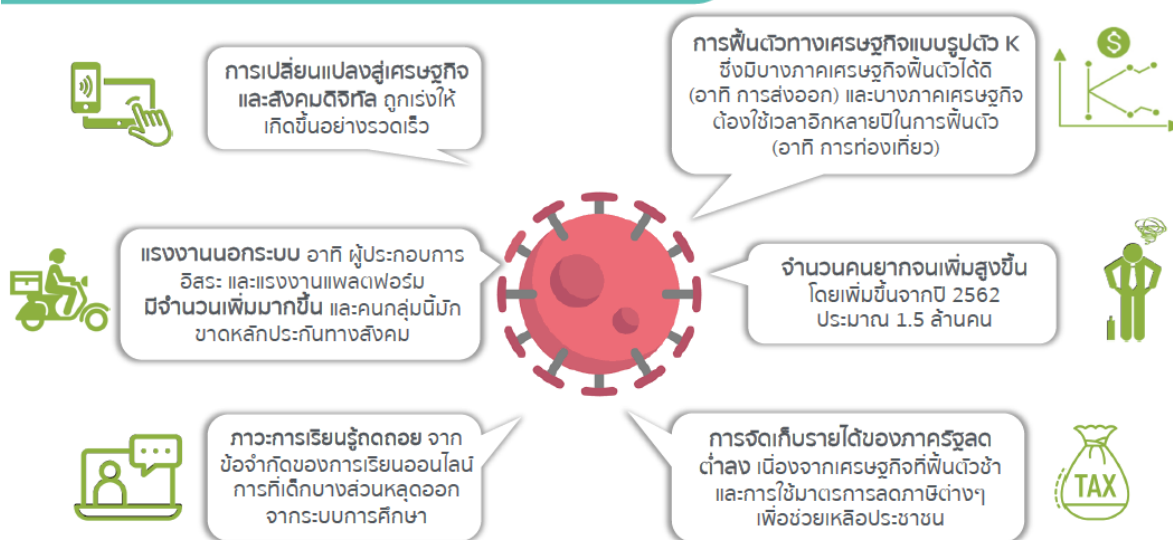
4.7 การเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ วิกฤตโควิด-19 ยังมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของอิทธิพล ทางแนวความคิดแบบชาตินิยม ที่ให้ความสำคัญกับกิจการภายในประเทศเป็นลำดับแรกปรากฏเด่นชัดขึ้น เนื่องจากรัฐบาลของแต่ละประเทศต้องดำเนินนโยบายด้านสาธารณสุขอย่างเข้มข้นเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดภายในประเทศผ่านมาตรการปิดเมือง การจำกัดการเดินทางผ่านแดน และการดำเนินมาตรการควบคุมการค้า ระหว่างประเทศในกลุ่มสินค้าที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงด้านสาธารณสุขของประเทศ นอกจากนี้มาตรการปิด เมืองและจำกัดการเดินทางยังนำไปสู่ภาวะชะงักงันของการค้าและการบริการระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้บริษัทข้ามชาติและผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศทั่วโลกปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ เพื่อสร้างความสามารถในการรับมือและปรับตัว (Resilience) และลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด ซึ่งส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่มูลค่าระหว่างประเทศ ผ่านการโยกย้ายฐานการผลิตและช่องทางการตลาดไปยังประเทศที่อยู่ใกล้กันหรืออยู่ในภูมิภาคเดียวกันมากขึ้น

4.8 รูปแบบการทำงาน การเปลี่ยนแปลงสู่สังคมดิจิทัลที่ถูกเร่งจากวิกฤตโควิด-19 และมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคมยังส่งผลให้รูปแบบการทำงานมีความยืดหยุ่นมากขึ้น สามารถทำงานจากบ้านหรือทำงาน

ระยะไกลได้ในขณะเดียวกัน แรงงานบางส่วนอาจผันตัวไปเป็นแรงงานนอกระบบ ทั้งที่เป็นผลมาจากการถูกเลิกจ้าง หรือต้องการผันตัวไปทำงานในลักษณะไม่ประจำมากยิ่งขึ้น ซึ่งสร้างความท้าทายให้แก่ภาครัฐในการจัดความ คุ่มครองทางสังคมเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้และสุขภาพให้แก่แรงงานลักษณะดังกล่าว

4.9 ทรัพยากรธรรมชาติและชั้นบรรยากาศโลก แม้ว่าการเกิดวิกฤตโควิด-19 จะส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจและการใช้ชีวิตหยุดชะงักหรือชะลอตัวลง แต่เหตุการณ์ดังกล่าวได้สร้างผลเชิงบวกต่อสภาพแวดล้อม โดยรวมของโลกให้มีการฟื้นตัวกลับสู่ความอุดมสมบูรณ์ได้ดีขึ้น โดยการชะลอตัวของภาคการผลิตและการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการระหว่างประเทศได้ส่งผลให้ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงทั้งในระดับโลกและระดับประเทศ อย่างไรก็ตามพฤติกรรม การดูแลสุขภาพส่วนบุคคลและการใช้ชีวิตท่ามกลางการแพร่ระบาดได้ ส่งผลให้ปริมาณขยะเพิ่มสูงขึ้นจากปีที่ผ่านมาถึงประมาณร้อยละ 15 โดยเฉพาะขยะพลาสติก ซึ่งเป็นผลอัน เนื่องมาจากรูปแบบการบริโภคและการผลิตที่ปรับเปลี่ยนไปของภาคส่วนในสังคม

บริบทการพัฒนาใหม่จากโควิด-19



ส่วนที่ 3

แผนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569)

ปรัชญาด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้

“ ศิลปวัฒนธรรมนำชีวิต มุ่งสัมฤทธิ์คุณค่าความเป็นไทย ”

วิสัยทัศน์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้

“เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมการเกษตร และสร้างสรรค์นวัตกรรมด้วยทุนทางวัฒนธรรม”

นิยาม 1. ศิลปวัฒนธรรมเกษตร หมายถึง องค์ความรู้ ภูมิปัญญา ปราชญ์ด้านศิลปวัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี อนุสรณ์ ที่เกี่ยวเนื่องกับวิถีการเกษตรไทย

2. ทุนทางวัฒนธรรม หมายถึง ความรู้ ภูมิปัญญาดั้งเดิมทางด้านศิลปวัฒนธรรมการเกษตร ที่สามารถพัฒนาต่อยอดให้เกิดนวัตกรรมใหม่ด้วยทุนทางวัฒนธรรม

พันธกิจด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้

1. อนุรักษ์ ส่งเสริม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแก่นักศึกษา บุคลากร บุรณาการสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต ศตวรรษที่ 21
2. พัฒนาระบบกลไกการบริหารงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้เชื่อมโยงกับภารกิจด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
3. ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัย และบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม วัฒนธรรมการเกษตร และสร้างสรรค์นวัตกรรมด้วยทุนทางวัฒนธรรม
4. ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม วัฒนธรรมการเกษตร ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมหน่วยงาน

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลัก SWOT ปรากฏผล ดังนี้

จุดแข็ง

1. มีการนำศิลปวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นมาบูรณาการได้ดี เนื่องจากนักศึกษาแม่โจ้มาจากหลากหลายพื้นที่
2. ทุกคณะมีบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
3. มีแหล่งเรียนรู้พิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมการเกษตรล้านนา และเป็นแหล่งถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านเกษตร
4. มีเครือข่ายด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่เข้มแข็งและมีการบูรณาการร่วมกันกับคณะ/วิทยาลัย

5. มีพิพิธภัณฑ์การเกษตรและวัฒนธรรมไทย ในการจัดแสดงเครื่องมือการเกษตรและวัฒนธรรมทางการเกษตร
6. มีความพร้อมด้านอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน

จุดอ่อน

1. ข้อจำกัดในการใช้งบประมาณในการสนับสนุนการจัดกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
2. ขาดการนำฐานข้อมูลด้านวัฒนธรรมไปต่อยอดให้เกิดประโยชน์
3. ขาดการประชาสัมพันธ์และรับรู้ข้อมูลข่าวสารของการจัดกิจกรรม นักศึกษาให้ความสำคัญด้านศิลปวัฒนธรรมน้อยลง

โอกาส

1. มีเครือข่ายความรู้จากปราชญ์ชาวบ้าน ชุมชนมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นำมาเป็นแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
2. ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก ศิษย์เก่า และเครือข่ายองค์กรเอกชน เนื่องจากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีชื่อเสียงด้านการเกษตร
3. สามารถเผยแพร่วัฒนธรรมไปสู่ระดับชาติและนานาชาติได้
4. การนำความหลากหลายทางวัฒนธรรม/ภูมิปัญญาของบุคลากรและนักศึกษา มาปรับรูปแบบการจัดกิจกรรมให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น
5. เทคโนโลยีในการสื่อสารในปัจจุบัน สามารถประชาสัมพันธ์กิจกรรมได้หลายช่องทาง

อุปสรรค

1. แนวโน้มในการได้รับจัดสรรงบประมาณน้อยลง
2. แนวโน้มจำนวนผู้เรียนในวัยเรียนที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง
3. สถานการณ์โรคระบาด
4. การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ปัจจุบันที่รวดเร็ว ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ส่งผลกระทบต่อการเลื่อนหายของวัฒนธรรมล้านนา ก่อให้เกิดการครอบงำทางด้านความคิด การมองโลก แบบแผนการประพฤติปฏิบัติ การบริโภคนิยม

บริบทเชิงกลยุทธ์ (Strategic Context)

ความท้าทายเชิงกลยุทธ์ (Strategic Challenge)

มีหลายส่วนงานที่ดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรม และนำเสนอโครงการเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณทำให้ สัดส่วนในการได้รับจัดสรรงบฯ มีแนวโน้มลดลง ผลักดันให้เกิดการสร้างงานเชิงบูรณาการ

ความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ (Strategic Advantages)

เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเก่าแก่และมีชื่อเสียงทางด้านการเกษตรเป็นที่ยอมรับในระดับประเทศ และมีแหล่งเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมเกษตร เช่น พิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมการเกษตรไทย ศูนย์เรียนรู้ วัฒนธรรมเกษตรล้านนา

โอกาสเชิงกลยุทธ์ (Strategic Opportunity)

ยุทธศาสตร์เชิงรุกที่จะมีการปรับปรุงพัฒนาพื้นที่ความเก่าแก่ด้านการเกษตร เพื่อเพิ่มพื้นที่ให้ ความรู้ได้รับการจัดสรรงบประมาณ

ในแผนยุทธศาสตร์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569) เพื่อให้การพัฒนาด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และแข่งขันได้ และเพื่อให้เกิดการดำเนินงานแบบบูรณาการครอบคลุมตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา การพัฒนาอย่างยั่งยืน และการพัฒนาเพื่อรองรับการแข่งขัน และยุทธศาสตร์สำคัญที่เป็นวาระการพัฒนาของโลก ประเทศไทย และภาคเหนือ ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. เพิ่มทักษะการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

- เป้าประสงค์**
1. การส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับบัณฑิต ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรม การเกษตร
 2. อนุรักษ์ สืบสาน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสร้างค่านิยมความเป็นไทย

2. ศึกษา รวบรวมองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร

- เป้าประสงค์**
1. ฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร

3. สร้างพื้นที่การเรียนรู้ (Co-Working Space) ทางศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

- เป้าประสงค์**
1. พัฒนาพื้นที่เชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม วัฒนธรรมการเกษตร และทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ถ่ายทอดโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ด้านศิลปาชีพและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
 2. พัฒนาและส่งเสริมพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

4. สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร

- เป้าประสงค์**
1. ความร่วมมือของเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตรในการแลกเปลี่ยน องค์ความรู้วิจัย และบริการวิชาการ

5. การสร้างสรรค์นวัตกรรมด้วยทุนทางวัฒนธรรม

- เป้าประสงค์**
1. ส่งเสริมและให้บริการสังคมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างความมั่นคง ทางเศรษฐกิจ
 2. พัฒนาและสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์จากทุนทางวัฒนธรรม

**ความสอดคล้องประเด็นยุทธศาสตร์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้
กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2565-2569)**

แผนทำนุฯ ม.แม่โจ้ 5 ปี (65-69)	แผน 13 ม.แม่โจ้	แผนพัฒนา จ. เชียงใหม่ (61-65)	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี กระทรวงวัฒนธรรม	Platform Reinvent	ยุทธศาสตร์ อว. (66-70)	แผน 13 ประเทศ	แผนปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง 2564)	ยุทธศาสตร์ แผนชาติ 20 ปี
1. เพิ่มทักษะการเรียนรู้อย่าง ยั่งยืน	พันธกิจหลัก (MOC)	3. การเสริมสร้างสังคม ให้มีความภาพ คงอัต ลักษณ์ทางวัฒนธรรม	เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และความเป็นไทย	การพัฒนาคุณภาพ การเรียนการสอน	การพัฒนากำลังคน สถาบันอุดมศึกษาและ สถาบันวิจัยให้เป็นฐานการ ขับเคลื่อนการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของ ประเทศแบบก้าวกระโดด อย่างยั่งยืน		12. ด้านการศึกษา	- ความมั่นคง - การพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพ
2. ศึกษา รวบรวมองค์ความรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรม และ วัฒนธรรมการเกษตร	การขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ 100 ปี (SPO)		พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานใน การจัดการศึกษา วิจัย บริหาร จัดการความรู้ และสร้าง นวัตกรรมด้านศาสนา ศิลปะและ วัฒนธรรม	การพัฒนาคุณภาพ การเรียนการสอน			12. ด้านการศึกษา	
3. สร้างพื้นที่การเรียนรู้ (Co- Working Space) ทาง ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม	การพลิกโฉมมหาวิทยาลัย (Reinventing University)	1. ส่งเสริมและพัฒนาการ ท่องเที่ยวและบริการ สุขภาพ เชื่อมโยงชุมชน และท้องถิ่น 4. การส่งเสริมและพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ให้สมบูรณ์ โดยใช้เทคโนโลยีและ นวัตกรรม	พัฒนาคุณภาพชีวิตและ มาตรฐานในการอนุรักษ์ และ สืบทอดวัฒนธรรม		การยกระดับสังคมและ สิ่งแวดล้อม ให้มีการ พัฒนาอย่างยั่งยืน สามารถแก้ไขปัญหาทำ ลายและปรับตัวให้ทันต่อ พลวัตการ	การท่องเที่ยว เน้นคุณค่า	6. ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	การสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่ เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม

4. สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ทางด้านศิลปวัฒนธรรม และ วัฒนธรรมการเกษตร	ความเป็นนานาชาติ (Internationalize)	3. การเสริมสร้างสังคมให้มี คุณภาพ คงอัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรม	- พัฒนาศักยภาพการเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ เกียรติภูมิและ ภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อนำความเป็น ไทยสู่สากล - พัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน ในการจัดการศึกษา วิจัย บริหาร จัดการความรู้ และสร้าง นวัตกรรมด้านศาสนา ศิลปะและ วัฒนธรรม	- การสร้างเครือข่าย ความร่วมมือ - ความเป็นนานาชาติ	การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและ นวัตกรรมระดับขั้นแนว หน้าที่ก้าวหน้าล้ำยุค เพื่อ สร้างโอกาสใหม่และความ พร้อมของประเทศใน อนาคต		13. ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์	การสร้างโอกาส ความเสมอภาคและ เท่าเทียมกันทาง สังคม
5. การสร้างสรรค์นวัตกรรมด้วย ทุนทางวัฒนธรรม	ความยั่งยืนทางการเงิน และงบประมาณ (Financial)	2. ส่งเสริมการเกษตร การ ผลิตสินค้าชุมชน การค้า การลงทุนสู่สากล	ส่งเสริมอุตสาหกรรมวัฒนธรรม เชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ	การบริหารงานวิจัยและ นวัตกรรม	การพัฒนาเศรษฐกิจไทย ด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่า และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ให้ มีความสามารถ ในการ แข่งขัน และพึ่งพาตนเองได้ อย่างยั่งยืน	- เกษตรและ เกษตรแปรรูป คุณภาพสูง - SMEs วิสาหกิจ และวิสาหกิจเพื่อ สังคม	5. ด้านเศรษฐกิจ	การสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน

โครงการสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569)

โครงการพัฒนาศูนย์เรียนรู้วิถีเกษตร วิถีแม่โจ้

ที่มาและความสำคัญ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีประวัติศาสตร์และพัฒนามายาวนานถึง 80 ปี มีความผูกพันกับประเพณี วัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะชุมชนเกษตร นอกจากนี้มหาวิทยาลัยเองยังได้ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี แนวปฏิบัติที่ดีงามสืบต่อกันมาหลายรุ่น มีเรื่องราวมากมายตลอดระยะเวลา 80 ปีที่ผ่านมา ที่จะเล่าขานตำนานความเป็นแม่โจ้ที่ผูกพันใกล้ชิดกับการเกษตรไทย ปัจจุบันมหาวิทยาลัยแม่โจ้มีความพร้อมในการพัฒนาเพื่อให้เกิดศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เพื่อรองรับการดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย และให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาเกษตร และพัฒนาการของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยได้กำหนดให้พื้นที่ประมาณ 66 ไร่ ทางด้านทิศเหนือของมหาวิทยาลัยเป็นพื้นที่เชิงอนุรักษ์ เพื่อใช้สำหรับการพัฒนาหรือจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมพัฒนานักศึกษา และศิษย์เก่าสัมพันธ์ การบริการองค์ความรู้ทางการเกษตรให้กับประชาชน เป็นต้น

และเพื่อให้เกิดการบูรณาการการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในเชิงวัฒนธรรมที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ รองรับยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยให้ก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งชีวิตต่อไป

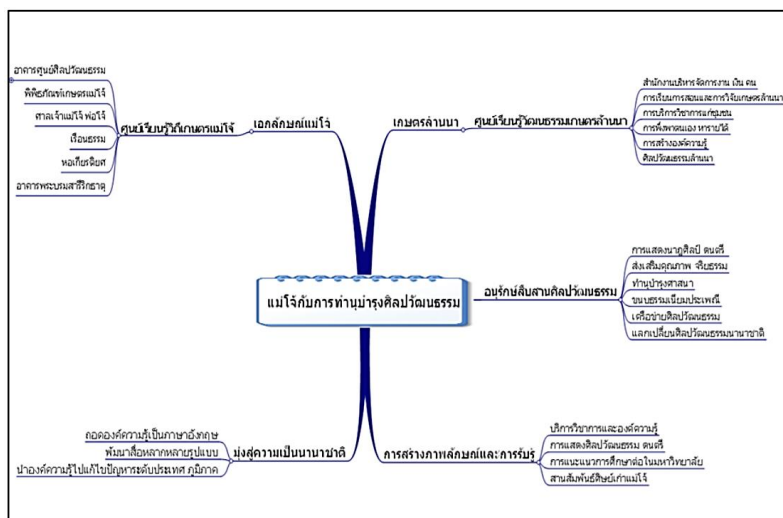
วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาพื้นที่เชิงวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย ให้เป็นพื้นที่สำหรับการอนุรักษ์ เรียนรู้ และจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างสมบูรณ์แบบ
2. เพื่อก่อสร้างอาคารศูนย์ศิลปวัฒนธรรมวิถีเกษตร วิถีแม่โจ้ ให้เป็นแหล่งรวบรวม และจัดแสดงประวัติความเป็นมา และวัฒนธรรมเกษตรของล้านนาและของชาติ
3. เพื่อบูรณาการงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเข้ากับพันธกิจอื่นๆของ มหาวิทยาลัย เช่น การเรียนการสอน การพัฒนานักศึกษา การวิจัย และการบริการวิชาการ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

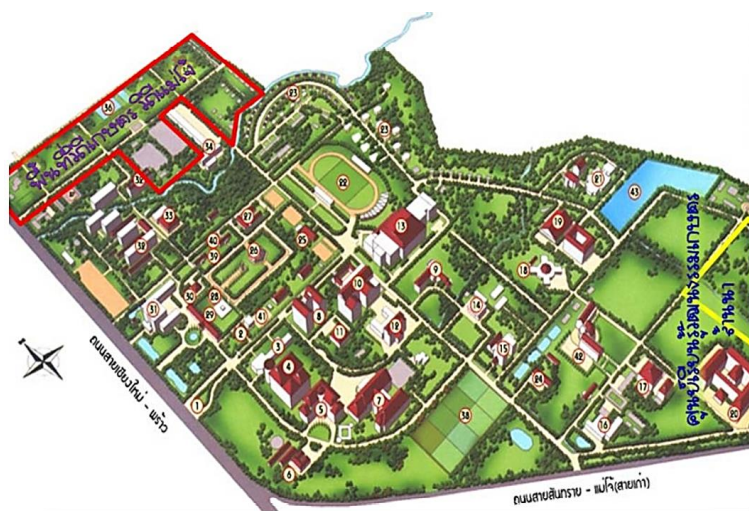
1. มหาวิทยาลัยมีแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาเกษตร และพัฒนาการของมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพในระดับอาเซียน
2. เยาวชนรุ่นหลัง โดยเฉพาะนักศึกษาและศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย ได้เรียนรู้ประวัติความเป็นมา และเห็นถึงคุณค่าของความเป็นแม่โจ้
3. นักศึกษา บุคลากร และประชาชนทั่วไป เกิดความรักและหวงแหนในศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
4. มีการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

สอดคล้องกับโครงการพัฒนาด้านกายภาพตามยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้
ระยะ 15 ปี (พ.ศ.2555-2569)



ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาด้านการเกษตร ภายใต้แนวคิด “วิถีเกษตร วิถีแม่โจ้” มหาวิทยาลัยแม่โจ้เติบโตมาเคียงคู่กับพัฒนาการทางการเกษตรของประเทศ ได้สั่งสมประสบการณ์ องค์ความรู้และประเพณีที่สั่งสมไว้มากมาย ดังนั้น การกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จึงถือเป็นอีกหนึ่งภารกิจที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ให้ความสำคัญมาก และถือเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งชีวิต ซึ่งชาวแม่โจ้จะต้องอนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่สั่งสมเอาไว้ ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมภูมิปัญญาเกษตร วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และวัฒนธรรมของแม่โจ้เอง เพื่อให้เยาวชนรุ่นหลังได้เข้าใจถึงรากเหง้าความเป็นมาของสังคมไทยและสังคมแม่โจ้ที่มีการเกษตรเป็นรากฐาน

รูปแบบอาคาร/สิ่งก่อสร้าง รูปแบบอาคารศิลปวัฒนธรรมวิถีเกษตร วิถีแม่โจ้ เป็นอาคารล้านนา ร่วมสมัยภายใต้สภาพแวดล้อมที่ร่มรื่นกลมกลืนกับธรรมชาติ แบ่งพื้นที่การใช้สอยออกเป็นส่วนๆ ได้แก่ ส่วนจัดแสดงพิพิธภัณฑ์การเกษตรล้านนาและพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์แม่โจ้ ส่วนบริหารจัดการสำหรับหน่วยงานที่รับผิดชอบ ห้องฝึกซ้อมดนตรีไทย นาฏศิลป์ ศิลปะพื้นบ้านล้านนา อีสาน มีลานโล่ง สำหรับจัดกิจกรรมการแสดงกลางแจ้ง รองรับผู้ชมได้ 3,000 คน และมีห้องโถงสำหรับจัดกิจกรรมในร่ม รองรับผู้ชมได้ 3,000 คน



สรุปประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ ในแผนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
1. เพิ่มทักษะการเรียนรู้อย่างยั่งยืน	1.1 การส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับบัณฑิต ด้านศิลปวัฒนธรรม และ วัฒนธรรมการเกษตร
	1.2 อนุรักษ์ สืบสาน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสร้างค่านิยมความเป็นไทย
2. ศึกษา รวบรวมองค์ความรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรม และ วัฒนธรรมการเกษตร	2.1 พัฒนาศักยภาพฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร
3. สร้างพื้นที่การเรียนรู้ (Co-Working Space) ทางศิลปวัฒนธรรมและ สิ่งแวดล้อม	3.1 พัฒนาพื้นที่เชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม วัฒนธรรมการเกษตร และทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ถ่ายทอดโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ด้านศิลปาชีพและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
	3.2 พัฒนาและส่งเสริมพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
4. สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ทางด้านศิลปวัฒนธรรม และ วัฒนธรรมการเกษตร	4.1 ความร่วมมือของเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตรในการ แลกเปลี่ยนองค์ความรู้วิจัย และบริการวิชาการ
5. การสร้างสรรค์นวัตกรรม ด้วยทุนทางวัฒนธรรม	5.1 ส่งเสริมและให้บริการสังคมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
	5.2 พัฒนาและสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์จากทุนทางวัฒนธรรม

ตัวชี้วัดในแผนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

เพิ่มทักษะการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

1.1 ร้อยละผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรม การเกษตร

1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร

1.3 ร้อยละโครงการ/กิจกรรมตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและวัฒนธรรมการเกษตร มีการบูรณาการกับพันธกิจอื่น สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ศึกษา รวบรวมองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร

ตัวชี้วัด

2.1 จำนวนองค์ความรู้ งานวิจัย งานบริการวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร ในฐานข้อมูล

2.2 ระดับความสำเร็จของการจัดทำระบบฐานข้อมูล การจัดการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร

2.3 จำนวนผู้เข้าชมฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร

ตัวชี้วัดในแผนยุทธศาสตร์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569)
และแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

สร้างพื้นที่การเรียนรู้ (Co-Working Space) ทางศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

3.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาพื้นที่เชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร

3.2 ระดับความสำเร็จของการจัดทำแผนเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร

ตัวชี้วัด

4.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือด้านด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร

4.2 จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินร่วมกับเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

การสร้างสรรค์นวัตกรรมด้วยทุนทางวัฒนธรรม

5.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์จากทุนทางวัฒนธรรม

5.2 จำนวนนวัตกรรมจากทุนวัฒนธรรมที่ได้รับการต่อยอดสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 เพิ่มทักษะการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย					กลยุทธ์
			65	66	67	68	69	
1.1 การส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับบัณฑิต ด้านศิลปวัฒนธรรมและวัฒนธรรมการเกษตร	1.1 ร้อยละผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร	ร้อยละ	75	75	80	80	80	1. ทำนุบำรุงและส่งเสริม ศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร 2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้งานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและวัฒนธรรมการเกษตร มีการบูรณาการกับกิจกรรมนักศึกษา การเรียน การสอน การวิจัยและการบริการวิชาการ 3. พัฒนารูปแบบโครงการ/กิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับการเรียนแนวใหม่สำหรับศตวรรษที่ 21
	1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร	คน	3,500	3,500	3,500	3,500	3,500	
	1.3 ร้อยละโครงการ/กิจกรรมตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและวัฒนธรรมการเกษตร มีการบูรณาการกับพันธกิจอื่น สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	ร้อยละ	60	60	65	70	75	
2.1 อนุรักษ์ สืบสาน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสร้างค่านิยมความเป็นไทย								

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ศึกษา รวบรวมองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย					กลยุทธ์
			65	66	67	68	69	
2.1 พัฒนาศักยภาพฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร	2.1 จำนวนองค์ความรู้ งานวิจัย งานบริการวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร ในฐานข้อมูล	จำนวนองค์ความรู้	10	10	15	15	15	1. รวบรวมองค์ความรู้ งานวิจัย งานบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตรจากผู้เชี่ยวชาญแขนงต่าง ๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูล 2. เพิ่ม/พัฒนาฐานข้อมูล ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร
	2.2 ระดับความสำเร็จของการจัดทำระบบฐานข้อมูลการจัดการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร เกณฑ์การวัดระดับความสำเร็จ ระดับ 1 พัฒนาฐานข้อมูล ระดับ 2 เปิดใช้งานฐานข้อมูล ระดับ 3 จำนวนองค์ความรู้ในฐานข้อมูล จำนวน 50 เรื่อง ระดับ 4 จำนวนองค์ความรู้ในฐานข้อมูล จำนวน 70 เรื่อง ระดับ 5 จำนวนองค์ความรู้ในฐานข้อมูล จำนวน 100 เรื่อง	ระดับ	3	3	4	4	5	
	2.3 จำนวนผู้เข้าชมฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร	คน	500	500	700	1,000	1,500	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ (Co-Working Space) ทางศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย					กลยุทธ์
			65	66	67	68	69	
3.1 พัฒนาพื้นที่เชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม วัฒนธรรมการเกษตร และทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ถ่ายทอด โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ด้าน ศิลปาศีพและทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	3.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาพื้นที่เชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และ วัฒนธรรมการเกษตร ระดับ 1 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ระดับ 2 จัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ ระดับ 3 ออกแบบ Master Plan การพัฒนาพื้นที่ ระดับ 4 ดำเนินการพัฒนาปรับปรุงพื้นที่ตามแผน ระดับ 5 พื้นที่ได้รับการพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้	ระดับ	2	3	3	4	5	1. พัฒนาปรับปรุงพื้นที่เชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร เป็นแหล่งเรียนรู้ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตและ ทักษะชีวิตนักศึกษาในศตวรรษที่ 21 2. พัฒนา ปรับปรุงพื้นที่อาคารกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้สาคิถ่ายทอดเทคโนโลยี โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ด้านศิลปาศีพ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเชื่อมโยงเส้นทางการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
	3.2 พัฒนาและส่งเสริม พื้นที่เพื่อรองรับการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	ระดับ	1	2	3	4	5	3. จัดทำแผนที่เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับแหล่ง ท่องเที่ยวชุมชนและท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย					กลยุทธ์
			65	66	67	68	69	
4.1 ความร่วมมือของเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตรในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้วิจัย และบริการวิชาการ	4.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือด้านด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร	หน่วยงาน	1	2	3	4	5	1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตรทั้งในระดับท้องถิ่น ชาติ และนานาชาติ
	4.2 จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินร่วมกับเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมเกษตร	โครงการ/กิจกรรม	3	4	4	5	5	2. พัฒนารูปแบบโครงการ/กิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตรร่วมกับเครือข่าย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างสรรค์นวัตกรรมด้วยทุนทางวัฒนธรรม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	เป้าหมาย					กลยุทธ์
			65	66	67	68	69	
5.1 ส่งเสริมและให้บริการสังคม ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทาง วัฒนธรรมเพื่อสร้างความมั่นคง ทางเศรษฐกิจ 5.2 พัฒนาและสร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์จากทุนทางวัฒนธรรม	5.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับ การส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์จาก ทุนทางวัฒนธรรม	คน	10	15	20	25	30	1. ดำเนินกิจกรรม/โครงการส่งเสริม ผู้ประกอบการชุมชนในการพัฒนา ผลิตภัณฑ์จากทุนทางวัฒนธรรม 2. ศึกษา และพัฒนาผลิตภัณฑ์ ต้นแบบจากองค์ความรู้ งานวิจัย และ ทุนทางวัฒนธรรม
	5.2 จำนวนนวัตกรรมจากทุน วัฒนธรรมที่ได้รับการต่อยอด สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์	ชิ้นงาน	1	3	5	7	9	

ส่วนที่ 4

แผนปฏิบัติการด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

แผนปฏิบัติการด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย	กลยุทธ์	กิจกรรม/โครงการ	งบประมาณ		ผู้รับผิดชอบ
			65			งปม.	รต.	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 เพิ่มทักษะการเรียนรู้อย่างยั่งยืน								
เป้าประสงค์ที่ 1.1 การส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับบัณฑิต ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร เป้าประสงค์ที่ 1.2 อนุรักษ์สืบสาน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสร้างค่านิยมความเป็นไทย	1.1 ร้อยละผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร	ร้อยละ	75	1. ทำนุบำรุงและส่งเสริมศาสนา ประเพณีศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร 2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้งานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและวัฒนธรรมการเกษตร มีการบูรณาการกับกิจกรรมนักศึกษา การเรียนการสอน การวิจัยและการบริการวิชาการ 3. พัฒนารูปแบบโครงการ/กิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับการเรียนแนวใหม่สำหรับศตวรรษที่ 21	1. โครงการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ทำนุบำรุงศาสนาสถาบันพระมหากษัตริย์ -กิจกรรมแห่เทียนเข้าพรรษา			กองส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม/คณะ/สำนัก
	1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร	คน	3,500		2. โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นของมหาวิทยาลัย -กิจกรรมสืบสานป่าเฉลิมพระเกียรติ -กิจกรรมครอบครัวกินอ้อไหว้ครูศิลปะอย่างบูรณาการ -กิจกรรมระลึกถึง ศาสตราจารย์ ดร.วิภาต บุญศรีวงศ์ชัย -กิจกรรมโดยยึดตามฮอย คณะบริหารธุรกิจ -กิจกรรมทำบุญคล้ายวันสถาปนาคณะบริหารธุรกิจ			กองส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม/คณะ/สำนัก
	1.3 ร้อยละโครงการ/กิจกรรมตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและวัฒนธรรมการเกษตร มีการบูรณาการกับพันธกิจอื่น สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	ร้อยละ	60		3. โครงการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสอดคล้องทักษะในศตวรรษที่ 21			กองส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม/คณะ/สำนัก
					4.โครงการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน -กิจกรรมแสงสว่างเพื่อแสงธรรม สำนึกปฏิบัติธรรมปีกวีเอก อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ -กิจกรรมสถาปนาวิทยาลัยพลังงานทดแทน -กิจกรรมถวายโซลาร์เซลล์ วัดพระธาตุ ดอยสะเก็ด		10,000	วิทยาลัยพลังงานทดแทน

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ		ผู้รับผิดชอบ
			65			งปม.	รต.	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ศึกษา รวบรวมองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร								
เป้าประสงค์ที่ 2.1 พัฒนา ศักยภาพฐานข้อมูลองค์ ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร	2.1 จำนวนองค์ความรู้ งานวิจัย งานบริการ วิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรม การเกษตร ในฐานข้อมูล	จำนวน องค์ ความรู้	10	1. รวบรวมองค์ความรู้ งานวิจัย งานบริการวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม และ วัฒนธรรมการเกษตรจาก ผู้เชี่ยวชาญแขนงต่าง ๆ เพื่อ จัดทำฐานข้อมูล 2. เพิ่ม/พัฒนาฐานข้อมูล ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในแหล่ง เรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และ วัฒนธรรมการเกษตร	1. โครงการรวบรวมองค์ความรู้ด้านศิลปะและ วัฒนธรรมจากผู้เชี่ยวชาญแขนงต่าง ๆ			กองส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม/ คณะ/สำนัก
	2.2 ระดับความสำเร็จของการจัดทำระบบ ฐานข้อมูลการจัดการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒน ธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร เกณฑ์การวัดระดับความสำเร็จ ระดับ 1 พัฒนาฐานข้อมูล ระดับ 2 เปิดใช้งานฐานข้อมูล ระดับ 3 จำนวนองค์ความรู้ในฐานข้อมูล จำนวน 50 เรื่อง ระดับ 4 จำนวนองค์ความรู้ในฐานข้อมูล จำนวน 70 เรื่อง ระดับ 5 จำนวนองค์ความรู้ในฐานข้อมูล จำนวน 100 เรื่อง	ระดับ	3		2. โครงการเผยแพร่ฐานข้อมูลด้าน ศิลปวัฒนธรรมวัฒนธรรมการเกษตรผ่านเว็บไซต์ http://www.museum.mju.ac.th			กองส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม/ คณะ/สำนัก
					3. โครงการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ทางการผลิต สื่อดิจิทัล และนิทรรศการบนอินเทอร์เน็ต			คณะสารสนเทศ และการสื่อสาร
					4. กิจกรรมรวบรวมข้อมูลรางวัลด้าน ศิลปวัฒนธรรม (Maejo Hall Of Fame)	-	-	สำนักหอสมุด
	2.3 จำนวนผู้เข้าชมฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร	คน	500					

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ		ผู้รับผิดชอบ
			65			งปม.	รด.	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ (Co-Working Space) ทางศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม								
เป้าประสงค์ที่ 3.1 พัฒนาพื้นที่เชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม วัฒนธรรมการเกษตร และทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ถ่ายทอดโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ด้านศิลปาชีพและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาพื้นที่เชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร ระดับ 1 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ระดับ 2 จัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ ระดับ 3 ออกแบบ Master Plan การพัฒนาพื้นที่ ระดับ 4 ดำเนินการพัฒนาปรับปรุงพื้นที่ตามแผนที่ตั้งไว้ ระดับ 5 พื้นที่ได้รับการพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้	ระดับ	2	1. พัฒนาปรับปรุงพื้นที่เชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตรเป็นแหล่งเรียนรู้ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตและทักษะชีวิตนักศึกษาในศตวรรษที่ 21 2. พัฒนา ปรับปรุงพื้นที่อาคารกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้สาธิตถ่ายทอดเทคโนโลยีโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ด้านศิลปาชีพและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	1. โครงการพัฒนากายภาพและภูมิทัศน์ศูนย์เรียนรู้ อัตลักษณ์วิถีเกษตร วิถีแม่โจ้ มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยเชิงนิเวศน์			กองส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม/คณะ/สำนัก
	เป้าประสงค์ที่ 3.2 พัฒนาและส่งเสริมพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	3.2 ระดับความสำเร็จของการจัดทำแผนเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ระดับ 1 มีการรวบรวมและพัฒนาพื้นที่ ระดับ 2 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ระดับ 3 พื้นที่มีความพร้อมเปิดรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	ระดับ	1	เนื่องจากพระราชดำริ ด้านศิลปาชีพและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 3. จัดทำแผนที่เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และ	2. โครงการพัฒนา ปรับปรุงอาคารกิจกรรมนักศึกษาสำหรับพัฒนาทักษะชีวิตนักศึกษาในศตวรรษที่ 21 และสาธิตถ่ายทอดโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ด้านศิลปาชีพและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม		
3. โครงการจัดทำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการถ่ายทอดโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ด้านศิลปาชีพและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม								คณะสารสนเทศและการสื่อสาร

	ระดับ 4 พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้บรรจุในแผนการท่องเที่ยวในระดับจังหวัด ระดับ 5. พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้บรรจุในแผนการท่องเที่ยวในระดับกระทรวง			เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับแหล่งท่องเที่ยวชุมชนและท้องถิ่น	4. โครงการธรรมชาติปลอดภัยแม่แจ่ม; สร้างฝายมีชีวิตเพื่ออนุรักษ์คน น้ำ ป่า และอาชีพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 4.1 กิจกรรม 1 อบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการน้ำ เพื่อการอนุรักษ์คน น้ำ ป่า (ต.นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ) สู่ออาชีพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 4.2 กิจกรรม 2 สำรวจพื้นที่ในการจัดสร้างฝายชะลอน้ำและผลิตสื่อสารคดี “น้ำกับชีวิต และอาชีพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” 4.3 กิจกรรม 3 จัดทำสื่อสารคดีถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรม และนำไปเผยแพร่			คณะสารสนเทศและการสื่อสาร
					5. โครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ตลาดสินค้าเกษตรชุมชน (กาดน้อยอินทรีย์) คณะบริหารธุรกิจ		15,000	คณะบริหารธุรกิจ

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ		ผู้รับผิดชอบ
			65			งปม.	รต.	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร								
เป้าประสงค์ 4.1 ความร่วมมือของเครือข่าย ด้านศิลปวัฒนธรรม และ วัฒนธรรมการเกษตรในการ แลกเปลี่ยนองค์ความรู้วิจัย และบริการวิชาการ	4.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือด้านด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตร	หน่วยงาน	1	1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ด้านศิลปวัฒนธรรม และ วัฒนธรรมการเกษตร ทั้งใน ระดับท้องถิ่น ชาติ และ นานาชาติ 2. พัฒนารูปแบบโครงการ/ กิจกรรมด้านทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรม การเกษตรร่วมกับเครือข่าย	1. โครงการบูรณาการความร่วมมือกับเครือข่าย ด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมการเกษตรใน ประเทศ			กองส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม/ คณะ/สำนัก
	4.2 จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินร่วมกับ เครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรม เกษตร	โครงการ/ กิจกรรม	3		2. โครงการจัดประชุมสัมมนาด้านศิลปวัฒนธรรม วัฒนธรรมการเกษตรกับเครือข่าย			กองส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม/ คณะ/สำนัก
					3. โครงการจัดทำแผนเส้นทางการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม มหาวิทยาลัย แม่โจ้ร่วมกับชุมชนเทศบาลเมืองแม่ โจ้			กองส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม/ คณะ/สำนัก
					4. โครงการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม (กิจกรรม ด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมแก่หน่วยงาน ภายนอก)		5,000	คณะสารสนเทศ และการสื่อสาร
					5. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการประกวด ทางศิลปวัฒนธรรม			คณะสารสนเทศ และการสื่อสาร
					6. โครงการลานวัฒนธรรมไทยและนานาชาติ			วิทยาลัยนานาชาติ
					7. โครงการเผยแพร่ประเพณีวัฒนธรรมไทยสู่ นานาชาติ			วิทยาลัยนานาชาติ
					8. โครงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่าง ประเทศ			วิทยาลัยนานาชาติ

					9. โครงการ “ภาพเก่าเล่าขานสืบสานตำนานมหาวิทยาลัยแม่โจ้”สู่นานาชาติ			วิทยาลัยนานาชาติ
					10. โครงการสานสัมพันธ์มิตรภาพไทย-ลาว			กองส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
					11. โครงการดนตรีไทยอุดมศึกษา			กองส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
					12. โครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอุดมศึกษา			กองส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ		ผู้รับผิดชอบ
			65			งปม.	รต.	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างสรรค์นวัตกรรมด้วยทุนทางวัฒนธรรม								
เป้าประสงค์ 5.1 ส่งเสริม และให้บริการสังคมในการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ทาง วัฒนธรรมเพื่อสร้างความ มั่นคงทางเศรษฐกิจ 5.2 พัฒนาและสร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์จากทุนทาง วัฒนธรรม	5.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริม พัฒนาผลิตภัณฑ์จากทุนทางวัฒนธรรม	คน	10	1. ดำเนินกิจกรรม/โครงการ ส่งเสริมผู้ประกอบการชุมชนใน การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากทุน ทางวัฒนธรรม 2. ศึกษา และพัฒนาผลิตภัณฑ์ ต้นแบบจากองค์ความรู้ งานวิจัย และทุนทาง วัฒนธรรม	1. โครงการวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม่มงคลล้านนา และการเปิดพื้นที่เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่ ขับเคลื่อนด้วยวัฒนธรรมสร้างสรรค์			กองส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม/ คณะ/สำนัก
	5.2 จำนวนนวัตกรรมจากทุนวัฒนธรรมที่ได้รับ การต่อยอดสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์	ชิ้นงาน	1		2. โครงการอบรมหลักสูตรระยะสั้นด้านศิลปะ และวัฒนธรรม			กองส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม/ คณะ/สำนัก
					3. โครงการส่งเสริมอาชีพจากหัตถศิลป์ถิ่นล้านนา (เช่น เครื่องปั้น เครื่องจักสาน เครื่องประกอบ พิธีกรรม)			กองส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม/ คณะ/สำนัก
					4. โครงการพัฒนาองค์ความรู้รักศึกษา บุคลากร ในการสร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมวัฒนธรรม อย่างยั่งยืน			กองส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม/ คณะ/สำนัก

ภาคผนวก

ภาพประกอบการจัดทำแผนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569) และแผนปฏิบัติการด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565







